

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 458 - Σάββατο, 10 ΜΑΡΤΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Να ξαναζήσει το '79
με φηφιγμένο νόμο
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΞΑΝΑ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

10/3/1973: Συγκρότηση επανάστατικου δικαστηρίου "Ορεινών" (Γαλλία) 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα (Πυργετός Ραψάνης - Γιάννης Κυριακός) 10/3/1933: Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 10/3/1944: "Κυβέρνηση βουνού" (ΠΕΕΑ - Βίνιονη Ευρυτανίας) 10/3/2006: Θάνατος Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς 10/3/1970: Απόπειρα δολοφονίας Μακάριου 10/3/1910: Η Κίνα καταργεί τη δουλεία 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα - 2.000 συλλήψεις (ο μεγαλύτερος αριθμός στην ιστορία των ΗΠΑ) 11/3/1702: Κυκλοφορία πρώτης ογγιλικής εφημερίδας (Daily Courant) 11/3/1991: Αρχή δίκις για το σκάνδαλο στην Τράπεζα Κρήτης 11/3/1985: Ο Mikhail Gorbachev διαδέχεται τον Konstantin Chernenko (Ρωσία) 12/3: Βενεζουέλα: Ήμέρα σημαίας 12/3/1881: Γέννηση Kemal Atatürk (Θεσσαλονίκη) 12/3/1888: Γέννηση Vaslav Nijinsky 12/3/1947: Δόγμα Τρούμαν - βοήθεια 250.000.000 δολαρίων στην Ελλάδα 12/3/1934: Αποφυλάκιση Josip Broz Tito 12/3/1971: Ο Hafez Assad εκλέγεται πρόεδρος Συρίας 13/3: Πρωτοχρονιά κούρδων 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα PKK 13/3/1957: Απαγγινισμός Ευαγόρα Παληκαρίδη (ΕΟΚΑ) από βρετανούς 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17N) 13/3/1959: Τέλος ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ κατά άγγλων 13/3/1967: Η Ινδία Γκάντι ορκίζεται πρωθυπουργός Ινδίας 13/3/1989: Διαγραφή Τρίτη - Μογκάκη - Κακλαμανάκη από ΠΑΣΟΚ (απόφαση Ανδρέα Παπανδρέου) 13/3/1881: Δολοφονία τσαρού Αλέξανδρου Β' ("Ναρόντναγια Βόλιο") 13/3/1926: Γέννηση Raul Alfonsin 13/3/1519: Ο Cortez φτάνει στο Μεξικό 13/3/1921: Η Μογγολία κηρύσσει ανεξαρτησία από την Κίνα 13/3/1943: Απόπειρα δολοφονίας Hitler (πτήση Smolensk - Rastenburg) 13/3/1950: Η General Motors ανακοινώνει καθαρά κέρδη - ρεκόρ 656.434.232 δολαρίων 13/3/1979: Δημιουργία ECU 14/3: Παγκόσμια ημέρα μπριζόλας - Παγκόσμια ημέρα πεολειχίας 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνεδρίαση σοβιέτ 14/3/1938: Εκτέλεση Νικολά Μπουχάριν 14/3/1978: Έναρξη στρατιωτικής κατοχής νοτίου Λιβάνου 14/3/1992: Αναστολή έκδοσης Pravda 14/3/1953: Ο Nikita Khrushchev διαδέχεται τον Malenkov (ΠΓ ΚΚΣΕ) 14/3/1955: Ο πρύκιτας Maheendra γίνεται βασιλιάς του Νεπάλ 15/3: Ημέρα καταναλωτή - ημέρα κατά της αστυνομικής βίας 15/3/44: Δολοφονία Ιουλίου Καϊσαρα 15/3/1848: Ουγγρική επανάσταση 15/3/1917: Παραίτηση τσάρου Νικολάου Β' 15/3/1944: Καθέρωση εθνικού ύμνου Ρωσίας (σε μουσική Αλεξάντρου Αλεξαντρόφ) 16/3/1978: Απαγωγή Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1853: Καταδίκη Μακρυγιάννη σε θάνατο 16/3/1988: Το Ιράκ ρίχνει χημικά στην κουρδική πόλη Halabja - 5.000 νεκροί 16/3/1868: Γέννηση Maxim Gorki 16/3/1881: Θάνατος Modest Mussorgsky (42 χρ.) 16/3/1968: Σφραγή 567 άμορχων βιετναμέζων από αμερικανούς στο Μάι Λάι.

● Γιωργάκης με συνταγή Κωστάκη ●●● Πάρε κόσμε υποσχέσεις, εκλογές έρχονται ●●● Σάμπως δα κερδίσουμε; Κι αν κερδίσουμε, πρώτη φορά δα 'ναι που δα σας πούμε «μας συγχωρείτε, λάδος», ●●● Κατήγγειλε και τα συμφέροντα που τον υπονομεύουν ο Γιωργάκης ●●● Οπως ακριβώς έκανε και ο Κωστάκης, όσο ήταν στην αντιπολίτευση ●●● Συγνώμη, αλλά εκείνος ο «συνήγορος μέλους και φίλου του ΠΑΣΟΚ» τι ακριβώς κάνει; ●●● Μας είχε διαφύγει η δέσποιση τέτοιας δέσης και ομολογουμένως εντυπωσιαστήκαμε όταν διαβάσαμε ότι υπάρχει ●●● Προφανώς έχει να κάνει με τις σχέσεις του μέλους ή του φίλου με τα κομματικά όργανα ●●● Οπότε, μάλλον εκεί δα 'πρεπε ν' απευδυνδεί ο Κίμωνας ●●● Άλλα τι λέμε τώρα, ο Κίμωνας είναι υπεράνω οργάνων, είναι δεσμός ●●● Εδώ έσκασε μήτη στο ΣΕΦ και αποδεώμηκε περισσότερο από τον Σχοτσιανίτη ●●● Ενώ τον Γιάννο πήγαν να τον βγάλουν

σηκωτό οι σεκιουριτάδες ●●● Big Kimon, little Yanos ●●● Εκείνος ο αγύρτης ο Κάμερον ανακάλυψε λέει τον οικογενειακό τάφο του Ιησού ●●● Κι έπεσαν να τον φάνε οι παπάδες όλων των χριστιανικών δογμάτων ●●● Εδώ το 'χουμε τόσες εκατονταετίες στημένο το μαγαζί και κονομάμε, δα μας αλλάξεις εσύ τοποθεσία; ●●● «Η έρευνα που ανατρέπει την Ιστορία», λέει ο Κάμερον ●●● Για «ανιστόρητους ισχυρισμούς» τον καταγγέλλει η Ιερά Σύνοδος του Χριστοδούλου ●●● Τι σχέση έχει η Ιστο-

ρία με τη μυδολογία, ρε αγύρτες; ●●● Ιστορία με ιστορικά ανύπαρκτο πρόσωπο; ●●● Παρακαλούνται τα κανάλια να προσαρμοστούν αμέσως στα όσα απαιτεί ο Γιωργάκης ●●● Διότι το δέαμα του Αρκούδου να κυκλοφορεί γυμνός «για να τον παιξουν πρώτο δέμα» δεν δα το αντέξουμε με τίποτα ●●● Ο Τζωρτζόπουλος (όχι της ΑΕΚ, ο άλλος, ο επερόφωτος) καπηγόρησε τον Κουφοντίνα ότι μοιάζει του Στάλιν και του Ζαχαριάδη ●●● Και θεωρεί ότι έτσι τον προσβάλλει; ●●● Εννοείται πως για την πάρτη του, σε μια έκρηξη μεγα-

◆ Τι σας λέγαμε προ καιρού; Οτι το «κόμμω» Παπαθεμελή γίνεται με τις ευλογίες της Ρηγιλής; Τώρα το γράικουν και οι ρεπόρτερ των αιστικών εφημερίδων που καλύπτουν το ρεπορτάζ ΝΔ. Ο λόγος προφανής: να κόψει ο Παπαθεμελής από τον Καρατζαφέρη το κρίσιμο εκείνο που θα του επέτρεπε να μπει στη Βουλή. Τούτο σημαίνει ότι το «κόμμω» Παπαθεμελή θα στηριχτεί... ποικιλοτρόπως. Ο Παπαθεμελής, πάντως, διαβεβαίωσε, ότι το κόμμα του δε θα είναι κόμμα συνταξιούχων, αλλά θα στηρίζεται σε νέα άφθορτα πρόσωπα. Δηλαδή, ο ίδιος (νεότατος, ως γνωστόν) και κάποιοι άλλα χριστιανόπουλα του κατηχητικού.

◆ Το διαβάσαμε στο Indymedia, σε ανακοίνωση σχετική με

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ
- Ο Κ.Β. 20 ευρώ

τις φοιτητικές διαδικασίες. Σε αμφιθέατρο «Κωστής Νικηφορόπατης» έχει μετονομαστεί το πρώην ξύλινο αμφιθέατρο του Πολυτεχνείου Κρήτης. Εκεί που γίνονται οι συνελεύσεις. Προφανώς, η μετονομασία έγινε από τους καταληφίες φοιτητές και μπράβο τους γι' αυτό. Απόφαση τοιριαστή με την αγωνιστική άνοιξη που περνά το φοιτητικό κίνημα.

◆ Ξανοχτύπησε ο Πάγκαλος από το Mega. Δεν πταίρω πίσω τίποτε απ' όσα είπα για το άσυλο, επανέλαβε. Και φυσικά, ο Γιωργάκης και οι υπόλοιποι έκαναν πως δεν κατάλαβαν. Τι αποδεικνύει αυτή η ανοχή; Οτι ο Πάγκαλος είναι

σε συνεννόηση με τον Γιωργάκη. Κάποιος πρέπει να λέει τι πιο ακροίες καταστολτικές θέσεις του ΠΑΣΟΚ, για να κρατιέται η επαφή με τα συντηρητικά στρώματα των «νοικοκυραίων». ◆ «Για το συλλαλητήριο, σύμφωνα με πληροφορίες του «Ε.Τ.», ο υπουργός Δημόσιας Τάξης έχει δώσει εντολή να επιδιωχθούν και να γίνουν συλλήψεις - ακόμα και μαζικές - σε περίπτωση που εκδηλωθούν επεισόδια, ακολουθώντας όμως το δόγμα της "ασφαλούς σύλληψης". Στο πλαίσιο αυτό χτες κλιμάκιο αξιωματικών της Ε.Δ.Α.Σ. υπό τον Αττικάρη, υπόστρατη Γκόλφη,

επανεξέτασε τα σχέδια και πραγματοποίησε αυτοψία στα σημεία όπου θα στηθούν οι παραδείσεις για τη σύλληψη πιθανών ταραξιών» («Ελεύθερος Τύπος», 1.3.07). Χρειάζεται μήπως κανένα δικό μας σχόλιο;

◆ Πρέπει να

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το πρόγραμμα (σταθερόπητας και ανάπτυξης) προβλέπει ότι θα διατηρεί ισχυρή η ανάπτυξη της οικονομίας και την περίοδο 2007-2009, με ένα μέσο ρυθμό 4%. Ο πληθωρισμός προβλέπεται να συνεχίσει την πτωτική πορεία του, με το μέσο επήσιο ρυθμό αύξησης του αποπληθωριστή ιδιωτικής κατανάλωσης να διαμορφώνεται στο 2,8% την περίοδο 2007-2009. Η απασχόληση αναμένεται να αυξηθεί με μέσο ρυθμό 1,8% τα επόμενα χρόνια, με το ποσοστό της ανεργίας να μειώνεται σταδιακά στο 6,3% το 2009.

Γιώργος Αλογοσκούφης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο πρωθυπουργός μιλάει με τη βεβαίωτητα ότι ο νόμος - πλαίσιο θα ψηφιστεί. Μια βεβαίωτητα που πηγάζει από την κυβερνητική πλειοψηφία. Ομως, οποιοιδήποτε νόμος ψηφίστηκε από τις εκάστοτε πλειοψηφίες και είχε απέναντί τους ενδιαφερόμενους, απέτυχε στην εφαρμογή του.

Γ. Παντελάκης (Ελευθεροτυπία)

Σε συνθήκες «εργασιακού Μεσαίων» δουλεύουν περίπου 2.000 εργαζόμενοι στα ορυχεία και στις μονάδες παραγωγής ενέργειας της ΔΕΗ στη Δυτική Μακεδονία. «Νοι-

γούς και εργάτες, πολλές φορές αλλοδαπούς, που ομειβονται μόλις με 500 ευρώ τον μήνα και παράλληλα θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια προσωπικού και εγκαταστάσεων.

Εθνος

Εάν μεταφράζαμε καθημερινά μόνο τα άρθρα και τα σχόλια της εφημερίδας New York Times από τους ονομάζουν «αντιαμερικινό» θα είχε αγγίξει το 99%.

Μ. Ιηταπίου (Ημερησία)

Ασχετοί και ανδειοί αλλά ορεξάτοι αποδεικνύονται οι «κουμπάροι» που διαχειρίζονται τον πακτωλό των ταμείων. Η «Ακρό-

πολις» είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Ήδη, υπόγειες διαδρομές αποκαλύπτονται με άλλα τρία τα

■ Κόντρα Μαξίμου-Ντόρας

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι πληροφορίες για σύγκρουση Καραμανλή-Ντόρας διοχετεύθηκαν από το Μαξίμου. Άλλωστε, τα σχετικά δημοσιεύματα ήταν πτωμοιότυπα, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι προήλθαν από την ίδια πηγή. Πέραν αυτού, δηλωτικό της κατάστασης είναι και το γεγονός ότι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αρνήθηκε πεισματικά να προσφέρει οποιαδήποτε κάλυψη στη δήλωση του εκπροσώπου Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών Γ. Κουμουτσούκου, με την οποία γινόταν επίθεση στη ρωσική κυβέρνηση για τις θέσεις της ενάντια στην αντιπραυαλική ασπίδα του ΝΔ σε Τσεχία και Πολωνία. Ο Ρουσόπουλος κράτησε την ίδια στάση ακόμα και μετά την (διά δηλώσεων) αποκατάσταση των σχέσεων Μαξίμου-Ντόρας και το ρίζιμο των τόνων.

Στο παρασκήνιο, οι «καραμανλικοί» της ΝΔ έβραζαν κατά της Μπακογιάννη, κατηγορώντας την για «φιλοαμερικανισμό», ενώ ο Σιούφας διοχέτευε τη δική του ενόχληση, γιατί με την απροκάλυπτη φιλοαμερικανική στάση του ΥΠΕΞ τέθηκε σε κίνδυνο η υπογραφή της συμφωνίας για τον άγιο γάλακτο Μπουργκάς-Άλεξανδρούπολη. Οι «καραμανλικοί» κατηγορούν επίσης τη Ντόρα ότι όλα αυτά τα κάνει γιατί θέλει να υπογραμμίσει τον ηγετικό της ρόλο και να μετατρέψει την εξωτερική πολιτική σε όχημα για την προσωπική της διεθνή καταξίωση. Θεωρούν ότι οι δηλώσεις Κουμουτσάκου έγιναν προκειμένου η Ντόρα να γλείψει τους Αμερικανούς και να πετύχει συνάντηση με τη Ράις κατά τη μετάβασή της στις ΗΠΑ περί τα τέλη του μήνα.

Οπως όλα δείχνουν, οι δηλώσεις για τη Ρωσία και τη στάση της έναντι της νατοϊκής αντιπραυαλικής ασπίδας αποτελούν μόνο την κορυφή του παγύρουνου. Ο θηλυκός Μητσοτάκης παίζει το δικό του πολιτικό παιχνίδι. Και επειδή στη ΝΔ ξέρουν τι σημαίνει «πατιχιδιο Μητσοτάκη» οργίζονται όταν βλέπουν τον Καραμανλή να μη μπορεί να βάλει χαλινάρι στην «ξεκαπίστρωτη φοράδα». Γ' αυτό και ο Καραμανλής άναψε το πράσινο φως να βγει προς τα έξω η δυσαρέσκειά του για τις δηλώσεις Κουμουτσάκου, με τα δημοσιεύματα και την χαρακτηριστικότατη άρνηση του Ρουσόπουλου να υιοθετήσει αυτές τις δηλώσεις.

Αυτά τα πρόγραμμα συμβαίνουν στα αστικά κόμματα και δεν πρέπει να μας εκπλήξουν, ούτε να τους δίνουμε σημασία μεγαλύτερη απ' αυτή που έχουν: πατιχιδια εξουσίας. Στη ΝΔ θεωρούν δεδομένη τη δεύτερη τετραετία και ήδη παίρνουν θέση για το πατιχιδιο της διαδοχής που θ' ανοίξει μετά, αφού το πιο πιθανό είναι να μην κερδίσουν τρίτη φορά ή, αν κερδίσουν, ο Καραμανλής να μην ηγηθεί του κόμματος. Η Ντόρα προβάλλει ως το αδιαφρούνικητο φαβορί για τη μετά τον Καραμανλή περίοδο, οργανώνει τις εσωτερικές συμμοιχίες της στο κόμμα και φιλοτεχνεί το διεθνές της προφίλ. Είναι δυνατόν να την αφήσουν ανενόχλητη οι «καραμανλικοί» που ακούνε Μητσοτάκης και βγάζουν σπυράκια; Προς το παρόν προσπαθούν να τη «μουτζουρώσουν», όσο για το αντίπαλο δέος, εύκολα θα βρεθεί. Στο κάτω-κάτω, τι ήταν ο Καραμανλής μπροστά στον Σουφλία, όταν τον έκαναν αρχηγό της ΝΔ;

■ Πρόγραμμα ΠΑΣΟΚ

Προεκλογική δημαγωγία σε στιλ ΝΔ

Δικαιούνταν και ο Γιωργάκης ένα διήμερο αποθέωσης και το είχε το περασμένο Σαββατοκύριακο, με τη δημοσίευση του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ και τη συγκέντρωση στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Τα φιλικά προς το ΠΑΣΟΚ ΜΜΕ του αφέρωσαν το χρόνο και το χώρο που δικαιούνταν και οι Πασόκοι έζησαν ένα διήμερο virtual αισιοδοξίας, με συγχαρητήρια σε εαυτούς και αλλήλους και χωρίς την ψυχοφθόρα «εσωστρέφεια», όπως λέγεται στη μοντέρνα πολιτική γλώσσα το αλληλοιντσάρισμα των φατριών.

Δε σηκώνει σοβαρή κριτική το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Οχι μόνο γιατί δε μπορεί να εμφανιστεί ως «νέο» ένα κόμμα που έχει κυβερνήσει τη χώρα τα είκοσι από τα τελευταία τριάντα χρόνια, αλλά και γιατί πρόκειται για ένα κείμενο γραμμένο κυριολεκτικά στο πάδι, χωρίς καμιά τεκμηρίωση, με μοναδικό σκοπό να βοηθήσει την εκλογική καμπάνια του κόμματος. Άλλωστε, και οι συγγραφείς του προγράμματος ήξεραν πολύ καλά (και σ' αυτό αποσκοπούσαν), ότι τα φώτα της δημοσιότητας θα εστιαστούν στις πιασάρικες προεκλογικές εξαγγελίες. Αυτές, λοιπόν, τις εξαγγελίες φρόντισαν να τις αναδείξουν προστικοποιημένες. Οπως και να το κάνουμε, όταν λες «βασική σύνταξη 950 ευρώ πρότοις τη μήνα για το ζευγάρι συνταξιούχων» ή «δεδουλεύμαστε για μηνιαία προνοιακή σύνταξη για το ζευγάρι των αγροτών στα 950 ευρώ» ή «δέδουλεύμαστε για την εργασία» δεν ήταν επίλεκτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης την περίοδο Σημίτη; Βουτήχτηκαν μήπως στα νέματα κάποιας κολυμβήθρας του Σιλωάμ και μετατράπηκαν σε σοσιαλδημοκράτες παλαιάς κοπής, που με ρεφορμιστικά μέτρα θα στηρίξουν τις εργαζόμενες τάξεις, χωρίς να αμφισβητήσουν την κυβέρνηση την περίοδο Σημίτη; Βουτήχτηκαν μήπως στα νέματα κάποιας κολυμβήθρας του Σιλωάμ και μετατράπηκαν σε σοσιαλδημοκράτες παλαιάς κοπής, που με ρεφορμιστικά μέτρα θα στηρίξουν τις εργαζόμενες τάξεις, χωρίς να αμφισβητήσουν την κυβέρνηση την περίοδο Σημίτη;

Εκείνο που κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν όλοι αυτοί οι αναλυτές του κώλου (μπορείτε να τους αποκαλείτε και επαγγελματίες προπαγανδιστές) είναι πως οι πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων καθορίζονται από τις ανάγκες του καπιταλιστικού συστήματος και δεν είναι προϊόν ελεύθερης επιλογής τους. Οταν το ΠΑΣΟΚ πρωτοανέβηκε στην εξουσία το 1981, μεγάλο τμήμα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας το αντιμετώπισε με επιφύλαξη έως έχθρα. Νόμιζαν οι αφελείς πως θα εφάρμοζε σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια η αστική τάξη λάτρεψε αυτό το κόμμα, γιατί της εξασφάλιζε απεριόριστη στήριξη των συμφερόντων της με κοινωνική ειρήνη. Μάλιστα, φτάσαμε στο σημείο τα μεγαλύτερα καπιταλιστικά τζάκια να εμπιστεύονται από ένα σημείο και μετά περισσότερο το ΠΑΣΟΚ παρά τη ΝΔ. Η ΝΔ στηρίχτηκε όταν η πολιτική φθορά του ΠΑΣΟΚ ήταν τέτοια που δε μπορούσε πλέον να κρατηθεί στην εξουσία. Το ΠΑΣΟΚ το 1981 μπορούσε να κάνει κάποιες οριακές μεταρρυθμίσεις, γιατί το σύστημα τις «σήκωνε». Άλλωστε, αυτό γινόταν και διεθνώς. Το ΠΑΣΟΚ του 2007 δε μπορεί να κάνει το ίδιο, γιατί το σύστημα δε σηκώνει μεταρρυθμίσεις που θα ανακουφίζουν κάπως τα εργαζόμενα στρώματα. Άλλωστε, η ΝΔ δεν έχει κάνει τίποτα μεγάλες τομές σε σχέση με την πολιτική που ακολουθούσε πριν το ΠΑΣΟΚ. Τον ίδιο δρόμο ακολουθεί, την ίδια πολιτική εφαρμόζει, επικαιροποιώντας την πρόσφατη στήριξη της μορφή νομοθετικής ρύθμισης. Προεκλογικά, βέβαια, δεν πρόκειται να το κάνουν, μετά όμως θα έχουν τα χέρια τους λυμένα.

Σ' αυτό το ΠΑΣΟΚ αντέγραψε τη ΝΔ και ο Γιωργάκης τον Καραμανλή. Θυμόσαστε που έριχνε το βάρος ο Καραμανλής την περίοδο που προγήθηκε των εκλογών του 2004; Σε κάπια τέτοιες ανακούφωσης, που ακρορύσαν τις κατώτερες συντάξεις, τις πολύτεκνες οικογένειες κ.λπ. Γιατί να μην κάνουμε κι εμείς το ίδιο; σκέφτηκαν οι Πασόκοι. Και αμ' έπος άμ' έργον. Μάλιστα, κατάφεραν να ρίξουν στην πορεία τους τη ΝΔ, αφού ο Αλογοσκούφης έσπευσε να δηλώσει ότι τα μέτρα που πρόσχεται το ΠΑΣΟΚ κοστίζουν 10 δισ. ευρώ (πότε πρόλαβες και τα κοστολόγησες, ρε μεγάλε;) και πήγε να κάνει αντιπολίτευση σ' αυτό το επίπεδο, που μάλλον δεν συμφέρει την κυβέρνηση. Τις επόμενες μέρες, όμως, επικράτησαν πιο ψυχραιμες σκέψεις και η οριθμητική εγκαταλήφθηκε.

Οι «αναλυτές» που αβαντάρουν

το ΠΑΣΟΚ από τις στήλες του φιλικού του Τύπου έσπευσαν να βοηθήσουν τους αναγνώστες του με δάρφαρα περί «επιστροφής του ΠΑΣΟΚ στη σοσιαλδημοκρατία». Αναλύσεις του κώλου, μετά συγχρόνησης. Πότε το ΠΑΣΟΚ έπαψε να είναι σοσιαλδημοκρατία; Μήπως με τον «εκουγχρονισμό» του Σημίτη; Και από πότε η σοσιαλδημοκρατία έπαψε να είναι βασική δύναμη «εκουγχρονισμού» του καπιταλισμού, δηλαδή προώθησης της συντηρητικής του ανασυγκρότησης; Υπάρχει μήπως έστω και μία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση διεθνώς, που να μην προώθησε ή να μην πρωθεί μέτρα σαν τον «εκουγχρονισμό» του Σημίτη; Και από πότε η σοσιαλδημοκρατία έπαψε να είναι βασική δύναμη «εκουγχρονισμού» της παρατηρητικής του κυβέρνησης;

Θα μπορούσαμε να σταματήσουμε σ' αυτό, αλλά πάμε και παρακάτω. Δίπλα στα φανταχτερά λόγια του προγράμματος (σ' αυτά οι Πασόκοι δεν παίζονται) υπάρχει μία απελειώτη αλυσίδα κινήτρων προς το κεφαλαίο. Για κάθε τομέα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής υπάρχει και μία κατηγορία κινήτρων: κίνητρα φορολογικά, κίνητρα επενδυτικά, κίνητρα για τη διατήρηση της απασχόλησης, κίνητρα για τη συγκέντρωση και διάθεση επιχειρηματικών κεφαλαίων σε νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες έντασης γνώσης, κίνητρα για την ενθάρρυνση και την προώθηση της εισφορές στην επιχειρηματική βάση της οικονομίας, για την ανταποδοτική βάσης στις εισφορές, για την αναπλήρωση της εθελούσια παραμονή στην εργασία, δηλαδή ό,τι ακριβώς λέει και ο Αναλυτής, σάρωμα των βαρέων και ανθυγεινών («αναμόρφωση του κανονισμού βαρέων και ανθυγεινών επαγγελμάτων, με την ενθαρρ

Κοινοβουλευτικός φασισμός

Ηάγρια καταστολή και οι μαζικές συλλήψεις πάνω από 675 ουσίους ήταν ανίλικοι), που ακολούθησαν μετά την απόφαση για κατεδάφιση του «σπιτιού των νέων» στην Κοπεγχάγη, την προηγούμενη Πέμπτη, και τις σφραδρές συγκρούσεις που ακολούθησαν, δεν δείχνει τίποτ' άλλο παρά τον κοινοβουλευτικό φασισμό σε πλήρη εφαρμογή. Η υποτιθέμενη δημοκρατία και ο σεβασμός των δικαιωμάτων «των πολιτών» πήγαν περίπατο, όταν η Εκκλησία (που αγόρασε το 2001 το κτήριο από το υπουργείο Πολέμου στο οποίο ανήκε, και πέρσι κέρδισε δικαιοτική εντολή εκκένωσής του) απαιτήσει την εκκένωση του κτηρίου που ήταν κατειλημμένο επί 25 χρόνια από νεολαίους εκτός των «καθώς πρέπει» προδιογραφών που απαιτεί η «ευρωπαϊκή δημοκρατία».

Η κίνηση αυτή ίσως να είναι και η αρχή του τέλους της κοινότητας «Κριστιανισμός» που λέγεται ότι λειτουργούσε στη βάση των κοινοβίων της δεκαετίας του '70 με την ανοχή της κυβέρνησης. Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει στόχος των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων της αυτονομίας και πολλά ακίνητα της περιοχής έχουν πουληθεί απ' το κράτος σε ιδιώτες για να τα εκμεταλλευτούν όπως οι καπιταλιστές γνωρίζουν. Στην εποχή της μηδενικής ανοχής απέναντι σε πρακτικές που δεν ευθυγραμμίζονται πλήρως με τις απαιτήσεις «της αγοράς» (ακόμα κι αν δεν την αφισθητούν ολότελα στην πράξη, όπως η εν λόγω κοινότητα) οι δυτικές «δημοκρατίες» εφαρμόζουν την πιο σκληρή καταστολή για να τις διαλύσουν. Ενδεικτικό παράδειγμα του αδιεξόδου αυτών των «κοινοβίων» μέσα σ' ένα σύστημα που δεν τα ανέχεται πια και της αναγκαιότητας της ανατροπής του συστήματος όχι μέσα από «κοινωνικές» πρακτικές αλλά από αντικαπιταλιστικό αγώνα με συλλογική πολιτική οργάνωση που ακόμα παραμένει το μέγα ζητούμενο της εποχής μας.

■ Αντιδράσεις στις αποδύσεις

Μετά από τις απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν στη Γερμανία ενάντια στο σχέδιο μαζικών απολύσεων που έχει βάλει μπροστά η Airbus (10.000 μέσα στα επόμενα 4 χρόνια, από τις οποίες 4300 στη Γαλλία, 3700 στη Γερμανία, 1600 στη Βρετανία και 400 στην Ισπανία), ήρθε και η σειρά της Γαλλίας. 15.000 στην Τουλούζη (στην έδρα της Airbus), 3.000 στην Σαν Ντεζέρ, 1.500 στη Νάνδη, 2.000 στη Μεσόλ, ήταν οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους για να αντιταχθούν στις απολύσεις που σχεδιάζει η εταιρία. Πέντε εργατικά σωματεία κάλεσαν σε 5ωρη στάση εργασίας την Τρίτη, ενώ προγραμματίζονται και άλλες κινητοποιήσεις. Η συμμετοχή στην απεργία ήταν μεγάλη, αλλά ακόμα δεν έχουν φανεί ενδείξεις κατά πόσο μπορεί να ξεπεραστεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και να ανοδειχτεί η δυναμική μιας πραγματικά μαχητικής εργατικής κινητοποιησης και όχι μάχης οπισθοφυλακών. Ο καιρός θα δείξει...

■ Καθυστερεί η κυβέρνηση «εθνικής ενότητας»

Οι Σιωνιστές το «βιολί τους»

Οι σποραδικές συγκρούσεις που σημειώθηκαν στη Λωρίδα της Γάζας μεταξύ των «Εθνικών Δυνάμεων Ασφαλείας», που πρόσκεινται στον Παλαιστίνιο Πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάτη, και μελών της «Εκτελεστικής Δύναμης», που έχει συσταθεί από το υπουργείο Εσωτερικών που ελέγχεται από τη Χαμάς, οδήγησαν στην παράταση των διαδικασιών σχηματισμού της κυβέρνησης εθνικής ενότητας στην Παλαιστίνη, που σύμφωνα με τον Χα-

νίγια δεν θα γίνει πριν από το τέλος της επόμενης βδομάδας. Εκτός από αυτές τις συγκρούσεις, εξακολουθούν να υπάρχουν διαφωνίες μεταξύ των δύο πλευρών για το διορισμό των υπουργών Εσωτερικών και Εξωτερικών καθώς και του αναπληρωτή πρωθυπουργού.

Την ίδια στιγμή οι Σιωνιστές συνεχίζουν το έργο τους, σφραγίζοντας ακόμα κι ένα παιδικό σταθμό στη Βηθλέεμ και κατεδαφίζοντας ένα ολόκληρο παλαιστινιακό χωρίο στην έρημο Νεγκέρ (για πέμπτη φο-

Κουίζ για πολύ... φαγμένους

Ποιος πολιτικός στην Αμερικανική ήπειρο θα είναι ο συνεχιστής της επανάστασης του Σιμόν Μπολίβαρ; Μη βιάζεστε να απαντήσετε, γιατί αν νομίσετε ότι μιλάμε για τον Όγο Τσάβες ή τον Εβο Μοράλες, κάνετε μεγάλο λάθος. Θα σας βιοθήσουμε λίγο, παραθέτοντας σχόλιο της «Ουάσινγκτον Ποστ»:

«Μίλησε για την καταπολέμηση της φτώχειας και την αποκάλεσε "σκάνδαλο" από το οποίο η δημοκρατία και ο καπιταλισμός δεν απάλλαξε περισσότερο τους Λατινοαμερικάνους. Οι φτωχοί εργαζόμενοι θελουν αλλαγή, διακήρυξε. Επικαλέστηκε τον Σιμόν Μπολίβαρ, ως "μέγα απελευθερωτή" και υποσχέθηκε να "ολοκληρώσει την επανάστασή" και να φέρει "κοινωνική δικαιοσύνη" στην περιοχή» (6/3/07).

Αν ούτε τώρα καταλάβατε, είστε τελείως έξω από τα πράγματα! Μια τελευταία προσπάθεια. Θα παραθέσουμε ένα ακόμα απόσπασμα απ' ομιλία του. Αφού παραδέχτηκε ότι «περίπου ένας στους τέσσερις ανθρώπους στη Λατινική Αμερική ζει με λιγότερο από 2 δολάρια, πρόσθεσε: «Σε πολλά μέρη στην Αμερική, ο κυβερνητικός αξιωματούχος αντιμετωπίζεται σαν κάποιος που υπηρετεί τον εαυτό του με τα δημόσια έξοδα ή υπηρετεί μόνον τους πλούσιους κι αυτούς που έχουν καλές διασυνδέσεις. Καμία ελεύθερη κοινωνία δε μπορεί να λειτουργήσει κατ' αυτό τον τρόπο».

Ακόμα δεν πήρατε χαμπάρι, Τότε λυπούμαστε, αλλά είστε... ανεπιδεκτοί μαθήσεως! Διαβάστε κι αυτό και τότε σήγουρα θα καταλάβετε: «Η Λατινική Αμερική χρειάζεται καπιταλισμό για τον "καιμπεσίνο" (σ.σ. αγρότη), ένα πραγματικό καπιταλισμό που να επιτρέπει στους ανθρώπους που ξεκινούν χωρίς τίποτα να ανέβουν όσο ψηλά τους επιτρέπουν οι ικανότητές τους και μπορεί να ορθούνται γιατί αφούνται να συμμετάσχουν μεταξύ άλλων και το Ιράν με τη Συρία (το Ιράν αποδέχτηκε την έκκληση, απορρίπτοντας όμως κάθε σκέψη για απευθείας διαπραγ-

γίσει η σκληρή δουλειά τους». Κάπου δεν κολλάει το τελευταίο με τα προηγούμενα, δε νομίζετε; «Ετοι, οι ΗΠΑ βιοθιούν αυτά τα έθνη να χτίσουν αναπτυσσόμενες οικονομίες που θα είναι ανοιχτές στον κόσμο, οικονομίες που θα παρέχουν ευκαιρίες στο λαό τους».

Τώρα ο επαναστάτης αποκαλύφθηκε. Ζήτω ο... σύντροφος Τζορτζ Ουλιαν Μπους!!! Ο λόγος του ήταν πραγματικά μια... αποκάλυψη για μας. Γιατί δε μπορούσαμε να φανταστούμε μέχρι που μπορεί να φτάσει η υποκρισία και η γελοιότητα ενός ανθρώπου που έχει ταυτιστεί με την πιο αγριανθρωπική πολιτική του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού. Αυτός ο λόγος, όμως, ο οποίος εκφωνήθηκε στο κτήριο «Ρόναλντ Ρίγκαν» σε ειδική εκδήλωση του «ισταντικού επιμελητηρίου» ενόψει της επίσκεψης Μπους σε πέντε λατινοαμερικανικά χωρες (Βραζιλία, Ουρουγουάη, Κολομβία, Γουατεμάλα και Μεξικό), πέρα απ' τη γλοιώδη υποκρισία του, αποδεικνύει και τα ζητήματα της Μέσης Ανατολής, από το Παλαιστινιακό μέχρι το Λιβανό και το Ιράκ. Κι αυτό τη στιγμή που λίγο καιρό πριν (την προηγούμενη βδομάδα), διάφορα δημοσιεύματα ανέφεραν ότι η Σουζίτες, αλλά το χοντρό στρίμωγμα της αμερικανικής πολιτικής, που δίνει το πράσινο φως στις χώρες που έχει επιρροή να ανοίξουν διαύλους επικοινωνίας με το Ιράν (τον «άξονα του κακού»!). Αυτό δε σημαίνει ότι θα ομαλοποιηθεί η κατάσταση με το Ιράν. Ούτε καν στο Λιβανό δεν έπαιξε τελικά ρόλο η συνάντηση Αχμαντινεζάν - Αμπντάλα, παρά τις περί του αντιθέτου προσδοκίες που καλείργυθηκαν στις αρχές της εβδομάδας, για να καταλήξουν στη διαπίστωση ότι το αδιέξοδο μεταξύ της κυβέρνησης Σινιόρα και της αντιπολίτευσης με επικεφαλής τη Χεζμπούλα εξακολουθεί να παραμένει. Σημαίνει όμως ότι περνά σε άλλο επίπεδο η αντιπαράθεση και θα παίχτει χοντρό παζάρι μήπως και βγει από το αδιέξοδο η αμερικανική πολιτική.

Παζάρια «συναδέλφωσης»

Η συνάντηση του Ιρανού προέδρου Μαχμούντ Αχμαντινεζάν και του Σαουδαράφια βασιλιά Αμπντάλα αποτέλεσε έκπληξη, για την οποία λίγα πράγματα βγήκαν στο προσκήνιο, πέρα απ' τη συμφωνία να συνεργαστούν ενάντια στο διχασμό Σουνιτών - Σιτών και τη δήλωση ότι συζήτησαν για όλα τα ζητήματα της Μέσης Ανατολής, από το Παλαιστινιακό μέχρι το Λιβανό και το Ιράκ. Κι αυτό τη στιγμή που λίγο καιρό πριν (την προηγούμενη βδομάδα), διάφορα δημοσιεύματα ανέφεραν ότι η Σουδική Αραβία είχε δώσει το ΟΚ στο Ιράν για να επιτεθεί στο Ιράν. Ούτε καν στο Λιβανό δεν έπαιξε τελικά ρόλο η συνάντηση Αχμαντινεζάν - Αμπντάλα, παρά τις περί του αντιθέτου προσδοκίες που καλείργυθηκαν στις αρχές της εβδομάδας, για να καταλήξουν στη διαπίστωση ότι το αδιέξοδο μεταξύ της κυβέρνησης Σινιόρα και της αντιπολίτευσης με επικεφαλής τη Χεζμπούλα εξακολουθεί να παραμένει. Σημαίνει όμως ότι περνά σε άλλο επίπεδο η αντιπαράθεση και θα παίχτει χοντρό παζάρι μήπως και β

■ Αφγανιστάν

Επιχείρηση «Αχιλλέας»

ρά!), με το αιτιολογικό ότι τα σπίτια στερούνταν οικοδομικών αδειών! Την Τετάρτη, πάνω από 30 στρατιωτικά οχήματα εισβολέαν στη Ραμάλα περικυκλώνοντας το αρχηγείο των στρατιωτικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ασφαλείας της πόλης και εισβάλλοντας στα γραφεία τους. Στη διάρκεια του πογκρόμ συνελήφθησαν 50 Παλαιστίνιοι από το προσωπικό, που στάλθηκαν για ανάκριση,

και άλλοι 18 Παλαιστίνιοι από τις «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Άκσα» (που πρόσκεινται στη Φατάχ). Στη δε Μπέιτ Χανούν (στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας), ο ισραηλινός στρατός χτύπησε με τεθωρακισμένα και με την κάλυψη αεροπορίας. Ταυτόχρονα, όμως, μαχητές της Τζιχάντ κατόρθωσαν και προκάλεσαν ζημιές στο τείχος (στην περιοχή της Τουλκάρμ) με εκρηκτικούς μηχανισμούς.

Τη μεγαλύτερη επίθεση μέχρι τώρα εναντίον των Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ, με τη κωδική ονομασία «Αχιλλέας», εξαπέλυσαν τα ξημερώματα της 6ης Μαρτίου τα νατοϊκά στρατεύματα. Στην επιχείρηση συμμετέχουν περισσότερες από 4.500 νατοϊκές δυνάμεις, κυρίως Βρετανοί, αλλά και Αμερικανοί, Ολλανδοί και Καναδοί στρατιώτες, καθώς και 1.000 περίπου Αφγανοί.

Οι Βρετανοί, υπό την ευθύνη των οποίων έχει τεθεί η επαρχία Χέλμαντ, αντιμετωπίζουν τεράστιες δυσκολίες και μεγάλες προκλήσεις από τους Ισλαμιστές μαχητές. Οι δυνάμεις τους δέχονται καθημερινά επιθέσεις, παρόλο που έχουν αποσύρθει από προωθημένες θέσεις όπου αποτελούσαν εύκολο στόχο, και σε αρκετές πε-

ριοχές δεν τολμούν να ξεμυτίσουν από τις βάσεις τους. Η Μουσά Κάλα, η πόλη που καταλήφθηκε πριν από ένα μήνα από τους Ταλιμπάν, παραμένει στα χέρια τους, ενώ νατοϊκοί αξιωματούχοι παραδέχονται ότι υπό τον έλεγχό τους βρίσκονται και αρκετές περιοχές στο βόρειο τμήμα της επαρχίας Χέλμαντ. Ο δημοσιογράφος του Αλ-Τζαζίρα, Τζέμις Μπέις, που επισκέφτηκε πρόσφατα το Αφγανιστάν και πέρασε δύο μέρες με τους Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ, στο σχετικό ρεπορτάζ του, μεταξύ άλλων, επισήμως: «Οι Ταλιμπάν δρουν όχι μόνο σε αγροτικές περιοχές αλλά και σε πόλεις, όπως στην πόλη Σανγκίν. Τραβήγαμε σκηνές από τον κεντρικό δρόμο, μπροστά από την αγορά. Παντού κυκλοφορούσαν ένοπλοι Ταλιμπάν και ούτε για δεήμα νατοϊκές ή αφγανικές στρατιωτικές δυνάμεις. Τραβήγαμε τη φωτογραφία ενός αυτοκινήτου φορτωμένο με βαριά οπλισμένους Ταλιμπάν τη στιγμή που περνούσε μπροστά από το συγκρότημα που στεγάζει τα βρετανικά στρατεύματα στην πόλη. Οι Ταλιμπάν υποστηρίζουν ότι οι Βρετανοί είναι τόσο τρομοκρατημένοι που δεν τολμούν να βγουν από τη βάση τους».

Το εχθρικό κλίμα που είναι βέβαιο ότι θα συναντήσουν οι νατοϊκές επιχειρήσεις στην επαρχία Χέλμαντ, επιβαρύνεται αικόμη περισσότερο από τη νέα μαζική σφραγίδα αιμάχων από αμερικανικούς Ταλιμπάν τη στιγμή που περνούσε μπροστά από το συγκρότημα που στεγάζει τα βρετανικά στρατεύματα στην πόλη. Οι Ταλιμπάν υποστηρίζουν ότι οι Βρετανοί είναι τόσο τρομοκρατημένοι που δεν τολμούν να βγουν από τη βάση τους».

Η επιχείρηση «Αχιλλέας» έχει

στηρίων. Οι Αμερικανοί θέλουν πάση θυσία να θέσουν υπό τον έλεγχό τους το Κέρας της Αφρικής και ιδιαίτερα τη Σομαλία, που βρίσκεται στο πιο στρατηγικό σημείο. Οχι μόνο γιατί θέλουν να εξασφαλίσουν τον έλεγχο των θαλάσσιων δρόμων του πετρελαίου ανάμεσα στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική. Άλλα και γιατί η Σομαλία διαθέτει ουράνιο, μεταλλεύματα σιδήρου, βωξίτης, χαλκό, φυσικό αέριο και τεράστια κοιτάσματα πετρελαίου, για τα οποία διεξάγονται έρευνες από μεγάλες πετρελαϊκές εταιρίες εδώ και αρκετά χρόνια.

Ομως, όπως φαίνεται, η Σομαλία θα γίνει για τρίτη φορά το Βατερλό της αμερικανικής πολιτικής. Η πρώτη ήταν το 1994, όταν επιχείρησαν να ελέγχουν τα πράγματα μέσω «ειρηνευτικής» αποστολής του ΟΗΕ και αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν με το κεφάλι σκυμένο, αφού είδαν τα πτώματα 18 πεζοναυτών να τα σέρνουν στους δρόμους ως τρόπαια οι αντάρτες. Και η δεύτερη το 2006, όταν ηττήθηκαν από τους μαχητές της Ενωσης Ισλαμικών Δικαιοστηρίων οι Σομαλοί πολέμιοι που είχαν συγκροτήσει τη «Συμμοχία για την ειρήνη και την πάταξη της τρομοκρατίας» και χρηματοδοτούσαν από το Λευκό Όίκο.

Την επίθεση στο αεροδρόμιο ακολούθησαν μια μεγάλη επίθεση με ρουκέτες και βαριά όπλα από 100 περίπου Ισλαμιστές μαχητές και δεν έχουν σκοτώσει κανένα από τα ηγετικά στελέχη της Ενωσης Ισλαμικών Δικαιο-

ρα από επίθεση που δέχτηκε νατοϊκή βάση στην επαρχία Καπίσια του βόρειου Αφγανιστάν. Μια μέρα νωρίτερα, στην επαρχία Νανγκαρχάρ, σκοτώθηκαν 16 και τραυματίστηκαν 23 άμαρχοι από Αμερικανούς στρατιώτες, που άνοιξαν πυρ αδιακρίτως σε διερχόμενους πεζούς και αυτοκίνητα έξω από τη Τζαλαλαμπάντ, την πρωτεύουσα της επαρχίας. Ήστερα από επίθεση αυτοκτονίας με ένα μίνιμπας φορτωμένο με εκρηκτικά στην αυτοκινητοπομπή τους. Ο εκπρόσωπος του αμερικανικού στρατού ισχυρίζεται ότι η αυτοκινητοπομπή δέχτηκε ταυτόχρονα με την επίθεση αυτοκτονίας ελαφρά πυρά από πολλές κατευθύνσεις και απάντησε για λόγους αυτοάμυνας. Όμως τα επιζώντα θύματα των διαφεύδουν και υποστηρίζουν ότι ο βομβιστής δεν είχε συνεργούς, ότι δεν υπήρχε κανείς ένοπλος στην περιοχή και ότι οι Αμερικανοί πυροβολίσαν δικού του, αλλά και γιατί η επιχείρηση συμπίπτει με την εκστρατεία καταστροφής των φυτειών παπαρούνας, που στοίχημα προκαλεί μεγάλες αντιδράσεις από τους φωτωχούς αγρότες, που φτάνουν αικόμη και σε ένοπλες συγκρούσεις, γιατί, ως γνωστό, η παπαρούνα αποτελεί γ' αυτού το μόνο εισόδημα που μπορεί να εξασφαλίσει την επιβίωσή τους.

Το εχθρικό κλίμα που είναι βέβαιο ότι θα συναντήσουν οι νατοϊκές επιχειρήσεις στην επαρχία Χέλμαντ, επιβαρύνεται αικόμη περισσότερο από τη νέα μαζική σφραγίδα αιμάχων από αμερικανικούς Ταλιμπάν τη στιγμή που περνούσε μπροστά από το συγκρότημα που στεγάζει τα βρετανικά στρατεύματα στην πόλη. Οι Ταλιμπάν υποστηρίζουν ότι οι Βρετανοί είναι τόσο τρομοκρατημένοι που δεν τολμούν να βγουν από τη βάση τους».

Την επόμενη μέρα χιλιάδες οργισμένοι δισδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της Τζαλαλαμπάντ και άλλων πόλεων, πετροβολώντας τους αστυνομικούς και φωνάζοντας «Θάνατος στην Αμερική» και «Θάνατος στον Καρζά».

«Πολεμώντας την εξέγερση: Πώς κάνουμε φίλους και κάνουμε εχθρούς»

Στα τέλη Φλεβάρη δόθηκε στη Δημοσιότητα η τελευταία έκθεση του Senlis Council, με τον προαναφερόμενο τίτλο, για την κατάσταση που επικρατεί στο Αφγανιστάν και τις προτάσεις του προς τις εμπλεκόμενες πλευρές για την αντιμετώπισή της. Το Senlis Council είναι μια διεθνής «δεξιάφεμη σκέψη» που ασχολείται με την ανάπτυξη και την ασφάλεια, με γραφεία στο Λονδίνο, στην Παρίσι, στις Βρυξέλλες και στην Καμπούλ. Πρόκειται για μια εξαιρετική ενδιαφέρουσα έκθεση 200 σελίδων, από την οποία τα περιθώρια της εφημερίδας μας επιτρέπουν να παρουσιάσουμε επι-

γραμματικά μόνο μερικά σημεία, με βάση τη συνέντευξη τύπου που έδωσε στο Λονδίνο ο ιδρυτής και πρόεδρος του Senlis Council, ο Νόριν Μακντόλτ, ο οποίος πέρασε τα δυο τελευταία χρόνια στο Αφγανιστάν.

Σύμφωνα λοιπόν με την έκθεση του Senlis Council, η «διεθνής κοινότητα» χάνει την εκστρατεία για να πάρει με το μέρος της το λαό του νότιου Αφγανιστάν και την κερδίζουν οι Ταλιμπάν. Η «διεθνής κοινότητα» δεν έχει τέτοια στρατηγική και χρειάζεται επειγόντως να αποκτήσει, αν θελει να έχει ελπίδες να κερδίσει αυτόν τον πόλεμο. Οι πολιτικές που εφαρ-

Η κρίσιμη μάχη

Οπως αναμενόταν, ο κυβερνητικός λόχος ψήφισε στη Βουλή το νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο ίδιος ο Καραμανλής πήρε την απόφαση, σε μια επίδειξη τσαμπουκά απέναντι στην καθολική αποδοκιμασία της πανεπιστημιακής κοινότητας. Θέλουσε να στείλει ένα μήνυμα τρόμου όχι μόνο στους αγωνιζόμενους φοιτητές και πανεπιστημιακούς, αλλά συνολικά στην κοινωνία: «Έμεις αποφασίζουμε και δε λογαριάζουμε αντιδράσεις».

Από την άποψη αυτή, ο αγώνας των φοιτητών δεν είναι μόνο αγώνας για την Παιδεία, που έτσι κι αλλιώς έχει παλλαίκο χαρακτήρα, αλλά είναι και αγώνας ενάντια στον κρατικό τσαμπουκά, ενάντια στο δικτατορικό τρόπο διακυβέρνησης, που αγνοεί τη λαϊκή θέληση και θεωρεί πως οι αγώνες είναι μόνο ένα πεδίο για να ασκούνται τα φαιοντυμένα γουρούνια της κρατικής καταστολής.

Η κυβέρνηση κατέφυγε σ' αυτή τη μεθόδευση, όταν είδε ότι όλα τα άλλα τερτίπια την οδηγούσαν βαθμιαία στην πλήρη απομόνωση. Απομονώθηκε ακόμα και από τα στηρίγματα της στους πανεπιστημιακούς, που δεν είχαν τα κότσια να στηρίξουν τις τελικές της επιλογές και λούφαξαν. Εχει, όμως, όπλα προπαγάνδας. Οι «νταβατζήδες», στους οποίους υποτάχτηκε πλήρως ο Καραμανλής, του προσφέρουν βοήθεια και στήριξη. Εχουν αναλάβει αυτοί το έργο της καλλιέργειας στο φοιτητικό κίνημα απογοήτευσης, πτυποθείας και υποταγής στο μοιραίο: «Από τη στιγμή που ψηφίστηκε ο νόμος, δεν έχει κανένα νόμημα κάθε κινητοποίηση. Σταματήστε τις καταλήψεις και κοιτάξτε μήπως στο μέλλον ακυρώσετε κάποιες ακραίες πλευρές του νόμου-πλαισίου».

Τα ίδια έλεγαν και το 1978, όταν ψηφίστηκε αιφνιδιαστικά ο περιβόπτος νόμος 815. Όμως εκείνος ο νόμος έμεινε άταφος νεκρός και στη συνέχεια ενταφιάστηκε με τον πιο επίσημο τρόπο: τον πήρε πίσω ο ίδιος ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος, 16 μήνες μετά την ψήφισή του στη Βουλή. Γιατί; Γιατί το φοιτητικό κίνημα, μετά το αρχικό σοκ και αφού χρειάστηκε να ξεπεράσει τις τρικλιοποδιές της συμβιβασμένης ΕΦΕΕ, ξεκίνησε έναν αποφασιστικό γύρο καταλήψεων, απέκρουσε με επιτυχία τα χτυπήματα της κρατικής καταστολής και έδειξε ότι δεν πρόκειται να κάνει πίσω.

Σήμερα, το φοιτητικό κίνημα ξεκινά από καλύτερη αφετηρία. Δεν υπάρχει το σοκ του αιφνιδιασμού, έχει καταφέρει να στείλει στα σκουπίδια την αναθεώρηση του άρθρου 16, βρίσκεται επί ένα δίμυνο στους δρόμους, έχει διατάξει τις δυνάμεις του. Εκείνο που έχει να κάνει είναι να συνεχίσει. Τι θα κάνει η κυβέρνηση; Μπορεί ν' αντέξει το πολιτικό βάρος; Η απάντηση είναι όχι και το ξέρουν όλοι πολύ καλά. Γ' αυτό και τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας (ακόμα και υπουργοί και στελέχη της ΝΔ) λένε πως αν η αναταραχή συνεχιστεί ο Καραμανλής θα πάει σε πρόωρες εκλογές. Και τι είναι αυτό, απειλή; Αν πάει σε εκλογές επικαλούμενος τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, θα έχει καταγράψει την πρώτη μεγάλη πολιτική του πίττα (μετά το ναυάγιο της συνταγματικής αναθεώρησης). Γ' αυτό και το αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα, ειδικά τούτη τη βδομάδα, καλείται να δώσει την πιο κρίσιμη μάχη του πολέμου.

Αυτή τη φορά ο Καραμανλής δεν κλείστηκε στο Μαξίμου, για να περιμένει τη διαμόρφωση των εξελίξεων, επιφυλάσσοντας για τον εαυτό του το ρόλο του «από μηχανή Θεού». Βγήκε στην πρώτη γραμμή, στηρίζοντας το νόμο-πλαίσιο και τη Γιαννάκου. Δική του η πολιτική ευθύνη, ολόδική του θα είναι και η ήττα (όπως εκείνη του μπάρμπα του 1979, που τον έχει για πρότυπο).

■ Πλήρης απομόνωση

Τα ΜΜΕ, κάνοντας γαργάρα όλα τα γκεμπελίστικα ρεπορτάζ των προηγούμενων ημερών, που μιλούσαν για «αποδυνάμωση της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ», εστίασαν μόνο στα αποτέλεσμα των εκλογών στο συνδικαλιστικό όργανο των πανεπιστημιακών. Βέβαια, και αυτό το αποτέλεσμα δεν τους βοηδούσε σε τίποτα, αφού οι δύο παρατάξεις που στηρίζουν το απεργιακό πρόγραμμα της Ομοσπονδίας (η «Συσπείρωση» και η ΔΗΠΑΚ του Περισσού) θυγάκιαν ενισχυμένες και πήραν τρεις έδρες περισσότερες απ' όσες είχαν. Ομως, υπήρξε ένα ακόμη αποτέλεσμα, πιο χαρακτηριστικό για την πλήρη απομόνωση της κυβέρνησης. Ανεξάρτητα από τη δέση που πήραν οι σύνεδροι έναντι της τακτικής της Ομοσπονδίας και την εκλογική ψήφο που έδωσαν, όταν ήρθε η ώρα να ψηφίσουν για το νόμο πλαίσιο, η συντριπτική πλειοψηφία τάχθηκε κατά: 149 απέρριψαν το νόμο-πλαίσιο, έναντι μόνο 5 υπέρ και 9 λευκών. Δηλαδή, ακόμα και η πλειοψηφία εκείνων που ψήφισαν την κυβερνητική παράταξη δεν τόλμησε να σηκώσει το χέρι και να ψηφίσει υπέρ του νόμου-πλαισίου! Μιλάμε, δηλαδή, για την απόλυτη απομόνωση της κυβέρνησης.

■ Φτηνιάρης

Πολύ φτηνιάρης ο Ρουσόπουλος. Προσπαθώντας να αποφύγει τις ερωτήσεις ουσίας που του έκαναν οι δημοσιογράφοι για τα αποτέλεσμα του συνέδριου της ΠΟΣΔΕΠ, άρχισε τις γνωστές αριθμητικές αλχημείες για ν' «αποδείξει» ότι όσοι ενέκριναν τον απολογισμό της ΠΟΣΔΕΠ είναι μειοψηφία. Αφίγνοντας στην άκρη την ουσία (τι σημαίνει συνδικαλισμός και ποια η σχέση εκείνων που συνδικαλίζονται και εκείνων που κάθονται στο σπίτι τους), δια του λέγαμε, ακολουθώντας τη φτηνιάρικη μπακάλικη λογική του, ότι δεν τον παίρνει να το κάνει.

Μήπως μπορεί να μας πει ποια πλειοψηφία εκφράζει η κυβέρνησή του; Είναι κυβέρνηση μειοψηφίας ελέω εκλογικού νόμου. Κι αν συνυπολογίσουμε αποχή-άκυρα-λευκά, γίνεται ακόμα πιο μειοψηφία (μετά βίας φτάνει το 34%). Κι όμως, έχει το δράσος, στο ίδιο briefing, να λέει: «Η κυβέρνηση και η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών...». Από πού τεκμαίρεται ότι η κυβέρνησή του αντιπροσω-

■ Επιβεβαιώνει μη απαντώντας

Ρωτήθηκε ο πρόεδρος της «επιπροπής σοφών» (ποτέ μας δεν καταλάβαμε με ποια κριτήρια βαφτίστηκαν «σοφοί» άνδρων που δεν έχουν σχέση με τις επιστήμες αλλά με τις επιχειρήσεις) για το Ασφαλιστικό Ν. Αναλυτής σε πρόσφατη συνέντευξή του («Ημερήσια», 3-4.3.07): «Υπάρχει άλλη «συνταγή» για να «λυδεί» το ασφαλιστικό χωρίς να αυξηθούν τα όρια ηλικίας και οι εισφορές ή χωρίς να μειωθούν οι συντάξεις;».

Και έδωσε μια μη απάντηση, που ισοδυναμεί με αρνητική απάντηση στην ερώτηση: «Δεν πρόκειται περί λύσεως του ασφαλιστικού, πρόκειται περί παρακολουθήσεως, ώστε να μην δημιουργούνται επιδράσεις αρνητικές στην κοινωνία και οικονομική ζωή. «Μαγική συνταγή» είναι φανέρω διότι δεν υπάρχει, γι' αυτό απαιτούνται γνώση, διάλογος και σταδιακή προσέγγιση».

Με άλλα λόγια, ο Αναλυτής δεωρεί δεδομένο ότι πρέπει να αυξηθούν τα όρια ηλικίας και να μειωθούν οι συντάξεις, αλλά δε δέλει να το πει έτοις αωμά. Γιατί; Γιατί θριαστόμαστε σε προεκλογική περίοδο και δε δέλει να τα χαλάσει με την κυβέρνηση, η οποία εξάλου τον βάφτισε «σοφό», αυτόν έναν καπιταλιστή μάνατζερ, και τον τοποδέτησε επικεφαλής της συγκεκριμένης επιτροπής.

Ο Αναλυτής δεν είναι υπόλληλος της κυβέρνησης. Δεν λογοδοτεί στον κάθε Τσιτουρίδη. Το αντίθετο συμβαίνει. Ο Αναλυτής είναι εκπρόσωπος του ΣΕΒ. Χρόνια στο κουρμπέτι, διαμόρφωσε ένα προφίλ μοντέρνου μάνατζερ. Από τη δέση του έμαδε να σκέφτεται και να ενεργεί (και) πολιτικά. Με αριστοτεχνικό τρόπο, λοιπόν, προσαρδεί και πάλι να ισορροπήσει ανάμεσα σ' αυτό που η «αγορά», με την κεφαλαιοκρατική βουλιμία που τη διακρίνει, απαιτεί «εδώ και τώρα», και στις πολιτικές ανάγκες μιας κυβέρνησης, που είναι αυτή που δι κληδεί αύριο να νομοδετήσει.

μή και αλαζονική δήλωση της υπουργού Παιδείας απέρριψε την έκκλησή τους, κάνοντας «γαργάρα» το γεγονός ότι αυτόν το διάλογο τους τον είχε υποσχεδεί. Εμείς είχαμε από την πρώτη στιγμή καθαρή δέση για τις πρωτοβουλίες των πρυτάνεων. Τις δεωρούσαμε και εξακολουθούμε να τις δεωρούμε υπονομευτικές του αγώνα του φοιτητικού κινήματος. Χρόνο προσπαθούν να κερδίσουν, ώστε φτιασιδώντας λίγο το νόμο-πλαίσιο να μπορέσουν να τον περάσουν. Ρωτάμε, όμως: δεν είναι πρόκληση, μετά την ιταμή υπαναχώρηση της κυβέρνησης από τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει στη σύνοδο των πρυτάνεων και μετά από την αλαζονική απόρριψη της έκκλησης των έξι πρυτάνεων, να βγαίνουν διάφορα παπαγαλάκια (από τους «1.000» που δεν είναι 1.000) και να ζητούν «διάλογο με ανοιχτά πανεπιστήμια»; Ποιος διάλογος, ρε αλήτες, όταν η κυβέρνηση κορόϊδεψε ακόμα και τους πρυτάνεις και ψηφίζει το νόμο-πλαίσιο με διαδικασίες εξπρές;

■ Τραμπουκόκοτες

«Τυχοδιωτική ενέργεια, η οποία αντικειμενικά συμβάλλει στον αποπροσανατολισμό, τον οποίο επιχειρεί η ΔΑΠ και η κυβέρνηση», χαρακτηρίζει με ανακοίνωσή της η ΠΚΣ την άμυνα των φοιτητών της Νομικής στους «φουσκωτούς» που κουβάλησε η ΔΑΠ στη σχολή τους [η ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη», 2.3.07]. Τι έπρεπε να κάνουν οι φοιτητές που χτυπήθηκαν με τους τραμπούκους; Προφανώς, να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να καθήσουν να τις φάνε, δίνοντας αέρα στους τραμπούκους ν' αρχίσουν μετά να επισκέπτονται και τις άλλες σχολές για να σπάσουν τις καταλήψεις. Τα KNAT με τα στυλιάρια εμφανίζονται στις πορείες μόνο για να χτυπήσουν αναρχικούς και ακροαριστερούς. Ποτέ μέχρι τώρα δεν πήραν μέρος σε μια σύγκρουση με την Αστυνομία [αντίθετα, έχουμε φανόμενα αγαστής συνεργασίας], ποτέ δεν χτυπήθηκαν με τους τραμπούκους της ΟΝΝΕΔ. Ούτε καν στο ΤΕΦΑΑ Αδήνας, όπου οι τραμπούκοι χτύπησαν ακόμα και μέλη της KNE.

■ Μονά-Ζυγά δικά τους

Το παρακάτω σχόλιο δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη» (2.3.07): «Τη σκαπουόλαρε ο Ντικ! Παρά τρίχα και δα τον είχαμε χάσει τον Ντικ!.. Ποιος είναι ο Ντικ; Ο αντιπρόεδρος του Τάμπλογιου! Ετερο κτήνος των ΗΠΑ!.. Αντιπρόεδρος... Θα του πην είχαν φέρει οι Ταλιμπάν! Γιατί; Οξύτατες αντιδράσεις μεταξύ ιμπεριαλιστών και πρακτόρων τους...». Προσέξτε τη συλλογιστική: οι Ταλιμπάν πραγματοποιούν μια από τις δειματικότερες ενέργειες της Αφγανικής αντίστασης. Με επιθεση αυτοκτονίας χτυπούν το περισσότερο φυλασσόμενο σημείο του Αφγανιστάν, την αμερικάνικη βάση Μπαγκράμ, πραγματοποιώντας μια επίδειξη ισχύος, που ανταποκρίνεται στο σημερινό συσχετισμό στο Αφγανιστάν: όλα τα διεθνή πρακτορεία παραδέχονται ότι οι Ταλιμπάν κερδίζουν συνεχώς έδαφος και οι διάφορες εκστρατείες εναντίον τους αποτυγχάνουν. Ελα, όμως, που αυτό δεν κολλάει στη δεωρία των «πρακτώρων» που έχει λανσάρει ο Περισσός. Άλλα ο αρδρογράφος δεν κωλώνει. Πετάει ένα «αντιδράσεις μεταξύ ιμπεριαλιστών και πρακτόρων τους» και καθαρίζει. Τι είδους αντιδράσεις είν' αυτές, ποια τα αίτιά τους, ποιο το διακύβευμα της αντίδρασης, ούτε που τον ενδιαφέρει. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι -σαν άλλος Γκέμπελς- να μην ξεσφηνωδεί από το μυαλό των αναγνωστών του η ιδέα ότι όσοι αντιστέκονται στο Αφγανιστάν είναι πράκτορες. Να μη βάλουν στον εαυτό τους το απλό ερώτημα: τι πράκτορες είν' αυτοί που κόντεψαν να τινάξουν στον αέρα κοτζάμ αντιπρόεδρο των ΗΠΑ:

■ Κουκουλοφόροι εργάτες!

Το είδαμε κι αυτό. Εργάτες σε έργα κατεδάφισης να δουλεύουν φορώντας κουκούλες στο κεφάλι, λες και έπαιζαν το ρόλο καταδοτών σε κατοχικά μπλόκα! Πού; Στην πρωτεύουσα της Δανίας Κοπεγχάγη. Η κατεδάφιση του ξενώνα-πολιτιστικού κέντρου, στην οποία αντιτάχτηκε η νεολαία της πόλης, με αποτέλεσμα τρία μερόνυχτα σκληρών συγκρούσεων με την Αστυνομία (650 ήταν οι συλλήψεις που έγιναν!), ξεκίνησε τη Δευτέρα. Το εργοτάξιο ήταν περικυλλωμένο από ισχυρότατες αστυνομικές δυνάμεις και οι εργάτες των συνεργειών κατεδάφισης υποχρεώθηκαν να φορούν κουκούλες, για να μην αναγνωριστούν από τους νεολαίους που αντιμάχονταν την κατεδάφιση του Κέντρου. Δεν ξέρουμε λεπτομέρειες για το πώς οδηγήθηκαν σ' αυτό το μέτρο, εκείνο που ξέρουμε όμως σίγουρα είναι ότι πρόκειται για κατάντια. Εκτός αν υπήρξαν αρνήσεις εργατών να δουλέψουν στο έργο και οι κουκουλοφόροι ήταν ρουφιάνοι της εργοδοσίας, οπότε εύλογος είναι και ο φόβος τους.

Απούσα η φτωχή αγροτιά

Αδράνεια και παθητικότητα χαρακτηρίζουν αυτή τη στιγμή το αγροτικό κίνημα, που με κορμό του τη φτωχή αγροτιά έδωσε σκληρές μάχες τα τελευταία χρόνια. Και όμως, αυτή τη στιγμή οι φτωχοί αγρότες έχουν 100 περισσότερους λόγους να βγουν στο δρόμο σε σχέση με το παρελθόν. Γιατί η νέα ΚΑΠ οδηγεί στο μαζικό ξεκλήρισμα τη φτωχή αγροτιά, καθώς δε μπορεί πλέον να κρατηθεί στην παραγωγή (το παράδειγμα των καπνοπαραγωγών είναι το πιο χαρακτηριστικό, αλλά δεν είναι το μόνο).

Οι κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος ήταν κινητοποιήσεις κομματικών μηχανισμών, ενταργμένες στην προεκλογική τακτική των κομμάτων (αυτό ισχύει πρωτίστως για την ΠΑΣΥ του Περισσού) και δε συγκέντρωσαν ούτε κλέσμα της φτωχής αγροτιάς, η οποία παρέμεινε αδρανής. Μπορεί ο Β. Μπούτας να καμφαρώνει δηλώνοντας ότι «το τελευταίο δίμηνο κινητοποιήθηκαν 5.000 τρακτέρ σε όλη την Ελλάδα» (αθροίζοντας προφανώς όλες τις μέρες), όμως πριν μερικά χρόνια μόνο η Καρδίτσα κατέβαζε 3.000 τρακτέρ στην εθνική. Ενώ τώρα στο «Δέλτα» μαζεύτηκαν 300 με 400 τρακτέρ, μαζί μ' αυ-

ων». Και όταν οι παιγάνδας ο κουλάκος του Πλούτυκαμπου.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να τονιστεί και που πέρασε τελείως ο ίδιος η εύφορη σάρωση είναι πως για την πρώτη φορά οι «γαλάζιοι» αγροτοπατέρες πέρασαν σε τόσο ανοιχτή, τόσο απροκάλυπτη, επίθεση ενάντια στη φωτωχώρα, αγροτιά, απαγανώντας ουσιαστικά το άμεσο ζεκελήρισμά της, με μια διοικητική πράξη. Ζήτησαν να εφαρμοστεί άμεσα το Μητρώο Αγροτών και να μην παίρνουν επιδότηση οι φωτωχώρες αγρότες που επειδή ο κλήρος τους είναι μικρός έχουν και μια δεύτερη δουλειά. «Ιστιά να παίρνει νει επιδότηση ο οικοδόμος;» είπε ο Κοκκινούλης, εκφράζοντας όλη την πλούσια αγροτιά. Ο οικοδόμος λοιπόν, με τα 100 οικοδομικά μεροκάματα το χρόνο και με τα 10-20 στρεμματάκια, που συμπληρώνουν το ισχνό εισδόμηντου, θα πρέπει να εγκαταλείψει την καλλιέργεια και τη γη του, να τη νοικιάζουν σε εξευτελεία στικές τιμές οι πλούσιοι αγρότες, οι επιχειρηματίες της αγροτικής παραγωγής, αρκετοί από τους οποίους είναι εισοδηματίες της πόλης, που έχουν τον τρόπο να παρακάμπτουν το κώλυμα του «κατά κύριο επόγγειο γελμα αγρότη».

Αυτός ήταν από την αρχή ο στόχος του περιβόητου Μητρώου Αγροτών. Να σπρώξει έξω από την αγροτική παραγωγή τους μικροκληρούχους, που επειδή η αγροτική παραγωγή δεν τους εξασφαλίζει εισόδημα επαρκές για να ζήσουν, κάνουν μια δεύτερη δουλειά ή έχουν ένα μαγαζάκι. Για να διευκολυνθεί έτσι η συγκέντρωση της γης και της αγροτικής παραγωγής στα χέρια της πλούσιας αγροτιάς.

Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου, λοιπόν, είναι η αποχή των φτωχών αγροτών από κάθε μορφής κινητοποίηση. Φαινόμενο που πρέπει να μελετηθεί σε βάθος για να βγουν συμπεράσματα. Η ρήξη μεταξύ «γαλάζιων» και «κόκκινων» αγροτοσυνδικαλιστών ασφαλώς έχει παιίσει ρόλο, σίγουρα όμως δεν είναι αυτός ο βασικός παράγοντας. Πρέπει να συνυπολογίσει κονείς και άλλους παράγοντες, όπως το ότι ποτέ η φτωχή αγροτιά δεν έχει προβάλλει στο προσκήνιο με ανεξάρτητη γραμμή, ο χαμηλός βαθμός κομματικότητας που τη διακρίνει και η απουσία ισχυρού διεκδικητικού προλεταριακού κινήματος, που θα έδινε τον τόνο στις κοινωνικές εξελίξεις.

«Πολεμώντας την εξέγερση: Πώς χάνουμε φίλους και κάνουμε εχθρούς»

εγκαταληφθεί από τις «διεθνή κοινότητα». Τα νοσοκομεία δεν έχουν καθόλου εξοπλισμό καθόλου φάρμακα καθόλου αίμα, καθόλου θέρμανση. Ως επί το πλείστον, οι άμαχοι που τραυματίζονται από τους βομβαρδισμούς εγκαταλείπονται αβοήθητοι από τη «διεθνή κοινότητα». Μέσα στο 2006, έγιναν 2.600 περίπου βομβαρδισμοί στο νότιο Αφγανιστάν, προκαλώντας θανάτους και τραυματισμούς αμάχων, για τους οποίους δεν υπάρχει πρακτικά καμιά δυνατότητα περιθάλψης.

VOCABULÉS TOUS

Το Εξεργάμα των φυτειών της παπαρούνας καταστρέφει τη βιοτικό επίπεδο, προκαλώντας ακόμη περισσότερη φτώχεια, καθώς έχει αποδειχθεί εντελώς αναπτυγμένο τελεσματικό. Μόνο την περούκη σμένη χρονιά, η καλλιέργεια αυτή έγινε κατά 60% παρά τη μεγάλη

λης έκτασης εκστρατεία ξεριζώματος. Η εκστρατεία ξεριζώματος αυτή τη χρονιά έχει ήδη αρχίσει και προβλέπεται να είναι ακόμη μεγαλύτερη από πέρυσι. Το γεγονός αυτό έχει ήδη προκαλέσει νέες συγκρούσεις, μια πρώτη γεύση του μακελειού που αναμένεται να ακολουθήσει καθώς θα προχωρεί η εκστρατεία ξεριζώματος. Υποστηρίζοντας την καταστρεπτική και αντιπαραγωγική αυτή πολιτική, η Βρετανία γίνεται συνένοχη σε μια πολιτική που υπονομεύει τις στρατιωτικές της δυνάμεις.

Το Senlis Council προτείνει να εφαρμοστεί ένα σύστημα ελεγχόμενης καλλιέργειας παπαρούνας, που μπορεί να εξασφαλίσει την επιβίωση πολλών αγροτικών κοινωνιών και ταυτόχρονα τις ποιμένες ποσότητες οπίου για την παραγωγή οπιούχων και άλλων. Προτείνει επίσης μια άλλα μέτρα που θα αναδιοίσουν το λαό, με στόχο να στραφεί το εχθρικό κλίμα για την ανάπτυξη και την ανάπτυξη.

■ Νεολαία Περισσού

Προαναγγέλλουν το σάλπισμα της υποχώρησης

Καιρό τώρα οι εκπρόσωποι της ΚΝΕ, ισχνή μειοψηφία στο κίνημα των καταλήψεων, εμφανίζονται ως «εκπρόσωποι των φοιτητών» και χρησιμοποιώντας τον κομματικό μηχανισμό οργανώνουν κινητοποίησης (στις οποίες δεν καταφέρουν να μαζέψουν ούτε τους οπαδούς τους) και συνεντεύξεις Τύπου. Μια τέτοια συνέντευξη έδωσαν και την περασμένη Δευτέρα, αναγγέλλοντας ουσιαστικά το σάλπισμα της υποχώρησης του κινήματος από τον αγώνα, με τα ιδεολογήματα που εδώ και τρεις δεκαετίες τους ακούμε να επιστρατεύουν σε κάθε ανάλογη περίπτωση.

Αντιγράφουμε από το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη»:

«Ο Θ. Μπενάτος επισήμανε ότι "τίποτα δεν έχει κριθεί μέχρι τώρα και τίποτα δεν κρίνεται την Πέμπτη. Και γιατί στο στόχαστρό μας δεν έχουμε μόνο το νόμο - πλαίσιο, αλλά συνολικά την πολιτική της ιδιωτικοποίησης και της υποβάθμισης, αλλά και γιατί υπάρχουν όλες αυτές οι προϋποθέσεις - και με τη μαζικότητα, τη συνέχιση των κινητοποιήσεων και την ένταση της πάλης αυτή την εβδομάδα θα διαμορφωθούν ακόμα περισσότερο - έτσι ώστε αυτά τα μέτρα να μην εφαρμοστούν ποτέ στις σχολές ακόμα και αν ψηφιστούν».

Το Κνιτόπουλο, όπως το συμβιόλεψαν, εκλαϊκεύει την κομματική γραμμή: ούτε νύξη για συνέχιση των καταλήψεων, ούτε λέξη για το αν το κίνημα έχει τη δυνατότητα να αναγκάσει την κυβέρνηση να πάρει πίσω τον ψηφισμένο νόμο της. Απλά, οι γνωστές παπαρολογίες περί... αικύρωσης στην πράξη. Από έναν αγώνα που δίνεται τώρα, με συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων και συγκεκριμένες δυνατότητες, πάμε στην αποκλιμάκωση και σε κάποιον αγώνα που θα δοθεί σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον από κάποιο ακαθόριστο κίνημα.

Η σκυτάλη περνάει στην Κνιτοπούλα, που τα λέει πιο καθαρά (ίσως γιατί δεν «πιάνει» τόσο καλά τη γραμμή, όπως το Κνιτόπουλο):

«Θα καταφέρουμε να τον μπλοκάρουμε είτε πριν είτε μετά την ψηφισή του. Το αν ψηφιστεί δεν είναι κάπι που μπορεί να μας σταματήσει ή να μας νικήσει. Στην πράξη θα καταφέρουμε να τον σταματήσουμε και να μην εφαρμοστεί καμία διάταξη αυτού του νόμου, που υποβάθμιζει και ιδιωτικοποιεί τις σπουδές μας», πρόσθεσε η Μαριάννα Παπαδοπούλου από τον Σύλλογο Φοιτητών Πολιτικού».

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι από Δευτέρα οι καταλήψεις πρέπει να σταματήσουν και να έχουμε έναν... μακροχρόνιο αγώνα ενάντια στις διάφορες διατάξεις του νόμου-πλαισίου, όταν αυτές... αρχίσουν να εφαρμόζονται. Προς το παρόν, δε μπορούμε να κάνουμε τίποτ' άλλο.

Τα ίδια ακριβώς έλεγαν οι πρόγονοί τους το 1978, όταν ψηφίστηκε ο περιβόλιτος νόμος 815. Οτι θα τον καταργήσουν στην πράξη. Και σαμπτοτάρισαν, μαζί με την ΠΑΣΠ, με την οποία κυριαρχούσαν τότε στην ΕΦΕΕ, κάθε πρόταση να ζεκίνει αμέσως σκληρός αγώνας για να αναγκαστεί η τότε κυβέρνηση Καραμανλή να πάρει πίσω το νόμο που ψήφισε αιφνιδιαστικά και εν κρυπτώ τον Αύγουστο. Φυσικά, δεν έγινε τίποτα για να ακυρωθεί στην πράξη ο 815. Ηρθε η έξεταστηκή του επόμενου Ιούνη, φάνηκαν τα αποτελέσματά του «στην πράξη», φρύνωσε η αγανάκτηση των φοιτητών και από το Σεπτέμβρη άρχισε το «πατατίντι». Με πρωταγωνιστές όχι τα Κνιτόπουλα και τα Πασοκόπουλα της εποχής, αλλά άλλους. Αυτούς που έμειναν γνωστοί ως «το μπλοκ των καταλήψεων», στο οποίο από οργανωμένες δυνάμεις συμμετείχαν η Β' Πανελλαδική, ο ακροαριστερός και ο αναρχικός-αντεξουσιαστικός χώρος και κυρίως συμμετείχε η μεγάλη μάζα των φοιτητών, που γύρισαν την πλάτη στην ξεπουλημένη ΕΦΕΕ των ΚΝΕ-ΠΑΣΠ.

Και τι στόχο έβαλε εκείνο το «μπλοκ»; Οχι, βέβαια, την «ακύρωση στην πράξη» του νόμου, με επετειακού τύπου κινητοποίησης διαμαρτυρίας, αλλά το τσάκισμά του με αποφασιστικό αγώνα διάρκειας. Οι καταλήψεις μπήκαν στην ημερήσια διάταξη, η κρατική καταστολή απαντήθηκε με σύγκρουση και όταν η κυβέρνηση σκλήρυνε ακόμα περισσότερο τη στάση της, εξίσου σκληρή ήταν και η αντίδραση του κινήματος. Εποιητικός (ο πεθαμένος) κατάλαβε ότι ο νόμος του δεν έχει άλλα φωμιά και στις 3 Γενάρη του 1980 ανέστειλε την εφαρμογή του.

Αγώνας διάρκειας, λοιπόν, και όχι «δεσμεύσεις» για επετειακές διαμαρτυρίες στο άδηλο μέλλον.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Να ξαναζήσει το 1979

ΚΑΙ ΜΕ ΨΗΦΙΣΜΕΝΟ ΝΟΜΟ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

Ιούλιος 1975: Η κυβέρνηση Καραμανλή καταθέτει για ψήφιση στη Βουλή τον πρώτο νόμο-πλαισίο της μεταπολίτευσης για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι φοιτητικές κινητοποίησης την αναγκάζουν αρχικά να «παγώσει» το νομοσχέδιο και το Σεπτέμβρη να το αποσύρει.

Ιούλιος 1977: Δεύτερη απότειρα της κυβέρνησης Καραμανλή να προωθήσει νόμο-πλαισίο (δημοσιεύει την εισηγητική έκθεση). Φοιτητές και διδακτικό προσωπικό αντιδρούν και ο νόμος ουδέποτε κατατίθεται στη Βουλή.

Ιούλιος 1978: Η κυβέρνηση Καραμανλή καταθέτει αιφνιδιαστικά στη Βουλή νόμο-πλαισίο. Τον ψηφίζει μες στο κατακαλόκαιρο (Αύγουστο) σε θερινό τμήμα και παίρνει τον αριθμό: νόμος 815/1978. Το φοιτητικό κίνημα ουδέποτε τον αποδέχτηκε. Η συμβιβασμένη ΕΦΕΕ (ΚΚΕ, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕεσ.) αρκείται σε εκτονωτικές συγκεντρώσεις (αρνήθηκε να μετατρέψει σε πορεία προς τη Βουλή τη συγκέντρωση της 29ης Αυγούστου 1978, μέρας που ψηφίζοταν ο νόμος). Η έξεταστηκή του Ιούνη του 1979 αποκαλύπτει τις πρακτικές συνέπειες του ν. 815. Το σύνθημα «τέρμα πια στις εκτονώσεις, εμπρός για καταλήψεις και διαδηλώσεις» αρχίζει να δονεί τα αμφιθέατρα. Στις 12 Οκτωβρίου του 1979 το μπλοκ των καταλήψεων μετατρέπει τη «συνήθη» συγκέντρωση στα Προπύλαια σε πορεία προς τη Βουλή. Τα ΜΑΤ επιτίθενται, ακολουθούν συγκρούσεις, οι φοιτητές καταφεύγουν στη Νομική, το βράδυ εισβάλλουν τα ΜΑΤ. Το ποτάμι της οργής φουσκώνει και δε γυρίζει πίσω. Η πλειοψηφία της ΕΦΕΕ (ΚΚΕ, ΠΑΣΟΚ) προτείνει μονοήμερες και τριήμερες καταλήψεις και... «εκστρατείς ενημέρωσης». Η πλειοψηφία των φοιτητών στα αμφιθέατρα ψηφίζει καταλήψεις διάρκειας. Αρχές Δεκέμβρη η κυβέρνηση διατάσσει το κλείσιμο δύον των πανεπιστημίων μέχρι τις 8 Γενάρη («λοκ άουτ»). Οι γενικές συνελεύσεις απαντούν με καταλήψεις, που αναγκάζεται να τις καλύψει και η ΕΦΕΕ. Στις 3 Γενάρη 1980, ο Καραμανλής εξαγγέλλει την αναστολή των εξεταστικών διατάξεων του ν. 815 και τη σύσταση επιτροπών που θα επεξεργαστούν νέο νόμο-πλαισίο. Καμιά τέτοια επιτροπή δεν λειτούργησε. Νόμος-πλαισίο ψηφίστηκε μετά την κυβερνητική αλλαγή από το ΠΑΣΟΚ, χωρίς τις διατάξεις των προηγούμενων (ν. 1268/1982).

Μάης-Ιούνις 2006: Η κυβέρνηση ενός άλλου Καραμανλή ετοιμάζεται να ψηφίσει νέο νόμο-πλαισίο. Οι φοιτητικές καταλήψεις την αναγκάζουν σε αναδίπλωση. Τον Ιούνη η κυβέρνηση δίνει στη δημοσιότητα έτοιμο νομοσχέδιο, που το βαριτίζει «προσχέδιο για διάλογο». Το φοιτητικό κίνημα μπορεί «κατα τελειώσει τη δουλειά» και να στείλει και αυτό το νόμο-πλαισίο στα σκουπίδια. Δεν το κάνει. «Τρώει τη ντρίπλω» και σταματά τις καταλήψεις.

Γενάρης 2007: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ προωθούν

από κοινού την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, πιστεύοντας ότι το φοιτητικό κίνημα δεν έχει άλλα καύσιμα στη μηχανή του, ότι δεν θα ξεκινήσει νέος γύρος καταλήψεων, μπροστά στο φόβο να χαθεί η εξεταστική. Διαφεύδονται οικτρά. Οι καταλήψεις ξεκινούν αμέσως μόλις ανοίγουν οι σχολές μετά τις διακοπές. Η συντριπτική πλειοψηφία των Τημπάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ τελεί υπό κατάληψη και οι αποφάσεις ανανεώνονται από εβδομάδα σε εβδομάδα. Το ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να αποσυρθεί από τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος και δηλώνει ότι δεν θα ψηφίσει ούτε στην επόμενη Βουλή. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 ενταριάζεται μετά πλάνων επαίνων.

Φελεβάρης 2007: Καθώς οι καταλήψεις συνεχίζονται στην ίδια έκταση και με αδιάλειπτη ένταση, η κυβέρνηση πετάει τη μάσκα του διαλόγου, «επτάνει», «επιπροπή των 1.000» που δεν είναι 1.000) και καταθέτει αιφνιδιαστικά στη Βουλή το νόμο-πλαισίο, πρωθυπουργώντας την φοιτησία του με διαδικασίες-εξπρές. Με αυτοκρατορικό ύφος η Μ. Γιαννάκου, «αδειάζει» εκείνους που το τελευταίο διάστημα έπαιζαν το ρόλο της «γλάστρας» στις κακοστημένες φιέστες του «διαλόγου». Κοροϊδεύει τους πρωτάρους που έχουν ταχθεί υπέρ της απεργίας. Και βέβαια, γράφει στην παλιά του τα παπούτσια εμάς, θεωρώντας ότι οι καταλήψεις μας θα σταματήσουν μετά την ψηφίση του νόμου.

Γ' αυτό και πρέπει να απαντήσουμε στην κυβέρνηση, ότι λογ

■ Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής

Συνένοχη συναίνεση

(Πανεπιστημιακός δάσκαλος να σου πετύχει!).

Στη συνέχεια, αφού αποδέχθηκε τη λογική της έρευνας της συνδεδεμένης με τις επιχειρήσεις, ζήτησε να υπάρξει κάποια πρόβλεψη για τα κακότυχα εκείνα τημήματα των ανθρωπιστικών σπουδών «τα οποία δεν είναι εύκολο να βρουν στην αγορά προγράμματα».

Στον, με νομοθετικό περιβλημα πια, στημένο διάλογο πήραν μέρος ο Κ. Μπαγιάτης, Πρύτανης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνεων, ο Δ. Τσουγγαράκης Πρύτανης του Ιονίου Πανεπιστημίου, Ι. Τσάκης Πρόεδρος της ΟΣΕΠ ΤΕΙ, Κ. Κουρουμπάς Εκπρόσωπος της Συνόδου Προέδρων των ΤΕΙ, εκπρόσωποι των «1000» πανεπιστημιακών αυτόκλητων συνομιλητών της Μαριέττας και ο εκπρόσωπος της ΔΑΠΝΔΦΚ. Ο Πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Λ. Απέκης αποχώρησε, αφού κατέθεσε υπόμνημα με τις θέσεις της Ομοσπονδίας των Πανεπιστημιακών, ενώ το ίδιο έπραξε και ο εκπρόσωπος της νεολαίας του ΣΥΝ.

Οι δυο Πρυτάνεις λιβάνισαν δεόντως τις κυβερνητικές επιλογές, αποδεικνύοντας ότι δεν ήταν τυχαία η επιλογή να κληθούν στην Επιτροπή. Ο ανεκδιγήτος Μπαγιάτης (αυτός που κατά δήλωσή του έμεινε έκθαμβος από τις ρηγικελεύθερες ρυθμίσεις του νόμου για την «αυτοδιοίκηση» των Πανεπιστημίων) πρέβαλε «ενστάσεις» στο Νομοσχέδιο από τα δεξιά, ζητώντας να γίνουν ακόμα πιο μαύρες οι διατάξεις του. Δεν είχε ένσταση για το αν η χρηματοδότηση των ΑΕΙ θα είναι δημόσια ή ιδιωτική, ήθελε όμως να επιτραπεί η χρηματοδότηση συγκεκριμένων εδρών, όπως γίνεται στο εξωτερικό, λέγοντας «ναι» στην κατηγοριοποίηση και εντός του ίδιου του Ιδρύματος

Απροκάλυπτη ήταν η σύνταξη διλων αυτών των πανεπιστημιακών σφουγγοκαλάριων κατά των φοιτητών και υπέρ ενός Πανεπιστημίου όπου θα επικρατεί σημαντική συγκρότηση (Καλογήρου), πλην όμως ότι «έναι προς τη σωστή κατεύθυνση», την οποία σχημάτισαν από «κατ' ιδίαν συζητήσεις με πολλούς συναδέλφους» παρότι δεν είχαν ομοφωνη απόφαση της Συνόδου των Προέδρων των ΤΕΙ.

Οι δυο Πρυτάνεις λιβάνισαν δεόντως τις κυβερνητικές επιλογές, αποδεικνύοντας ότι δεν ήταν τυχαία η επιλογή να κληθούν στην Επιτροπή. Ο ανεκδιγήτος Μπαγιάτης (αυτός που κατά δήλωσή του έμεινε έκθαμβος από τις ρηγικελεύθερες ρυθμίσεις του νόμου για την «αυτοδιοίκηση» των Πανεπιστημίων) πρέβαλε «ενστάσεις» στο Νομοσχέδιο από τα δεξιά, ζητώντας να γίνουν ακόμα πιο μαύρες οι διατάξεις του. Δεν είχε ένσταση για το αν η χρηματοδότηση των ΑΕΙ θα είναι δημόσια ή ιδιωτική, ήθελε όμως να επιτραπεί η χρηματοδότηση συγκεκριμένων εδρών, όπως γίνεται στο εξωτερικό, λέγοντας «ναι» στην κατηγοριοποίηση και εντός του ίδιου του Ιδρύματος

Αισχρό συντεχνιακό λόγο εξέφεραν αμφότεροι οι εκπρόσωποι των ΤΕΙ, που εξέφρασαν «την ικανοποίησή τους για το ότι συμπεριλαμβάνονται και τα ΤΕΙ σε μεγάλο βαθμό στο νομοσχέδιο», κλείνοντας επιδεικτικά τα μάτια στις κατάπτυστες διατάξεις του, που οδηγούν συνολικά το Πανεπιστήμιο στην προσαρμογή του στα δεδομένα της Μπολόνια (υποβάθμιση Πανεπιστημιακών σπουδών σε τριετούς διάρκειας μεταλυκειακής κατάρτισης), στο Πανε-

πιστήμιο- Επιχείρηση, όπου θα επικρατούν οι νόμοι της αγοράς, η σημή του νεκροταφείου και η υποταγή.

Τάχθηκαν κ' αυτοί υπέρ μιας πιο αυστηρής διάταξης για τους «αιώνιους φοιτητές» (1,5v) και υπέρ της αξιολόγησης που θα συνδέεται με τη χρηματοδότηση. Και ξεπέρασαν τα όρια του γελοίου εκφράζοντας την πεποιθησή τους ότι το νομοσχέδιο «είναι προς τη σωστή κατεύθυνση», την οποία σχημάτισαν από «κατ' ιδίαν συζητήσεις με πολλούς συναδέλφους» παρότι δεν είχαν ομοφωνη απόφαση της Συνόδου των Προέδρων των ΤΕΙ.

Οι εκπρόσωποι των «1000» προσπάθησαν να μπουρδουκλώσουν την κατά βάση συμφωνία τους στο νομοσχέδιο, παίζοντας για μια ακόμα φορά τη γλάστρα της Μ. Γιαννάκου.

Το βρήκαν «σασαρές και αντιφατικό» που περιέχει τον κίνδυνο να «υπονομευτούν στην πράξη ορισμένα από τα προτεινόμενα βήματα αυτοδιοίκησης» (Καλογήρου), πλην όμως ότι «έναι προς τη σωστή κατεύθυνση» (Λ. Παπαγιαννάκης). Δήλωσαν την προσήλωσή τους και την απόλυτη συμφωνία τους στις αρχές της «συνοχής και της βιώσιμης ανάπτυξης» για τα Πανεπιστήμια και βρήκαν «υπερβολικά τα μεγέθη» της ανώτατης διάρκειας σπουδών (Λ. Παπαγιαννάκης) για να δηλώσουν στη συνέχεια υποκριτικά ότι τα ανώτατα και κατώτερα (σ.σ: μήπως ο όρος «κατώτερα» οναρέρεται και στα όρια σπουδών της Μπολόνια;) όρια πρέπει να αφεθούν στα Τμήματα, τις Συνελεύσεις, τις Συγκλήτους να ορισθούν.

Σικέ θεωρούμε πως ήταν και το παιχνίδι μεταξύ του Α. Λιάκου (καθηγητή Πανεπιστημίου

Αθηνών), ενός εκ των «δραστηρίων» των «1000» και της υπουργού Παιδείας, για να φανεί ότι το υπουργείο ακόμα και την ύστατη στιγμή τείνει ευήκοον ους στις προτάσεις των συνομιλητών του.

Ο Α. Λιάκος πρότεινε να αποτελούν οι εισακτέοι στα Πανεπιστήμια μέρος του τετραετούς ακαδημαϊκού- αναπτυξιακού προγραμματισμού και η Μ. Γιαννάκου, σαν έτοιμη από καιρό, έσπευσε αμέσως να το αποδεχτεί. Η πρόταση αυτή των «1000», βεβαίως, βιολεύει απόλυτα την κυβέρνηση, η οποία επιθυμεί διακαώς να μειώσει άμεσα και δραστικά τον αριθμό των εισακτέων, πλην όμως δεν μπορεί να πάρει και το πολιτικό κόστος να το ομολογήσει ανοικτά. Τώρα, λοιπόν, με την ένταξη του αριθμού των εισακτέων στις τετραετείς συμφωνίες με τα Πανεπιστήμια και τον αριθμό μειώνει κατά πολύ (αφού είναι γνωστό καιρό τώρα ότι τα Πανεπιστήμια, πιεζόμενα από τη σταθερή υποχρηματοδότηση, ζητούν το μήσο σχεδόν αριθμό εισακτέων από αυτόν που ορίζει κάθε φορά το υπουργείο Παιδείας) και επίφαση δημοκρατικότητας και διαλακτικότητας δίνει στους χειρισμούς του υπουργείου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Γιαννάκου δήλωσε ότι «το Πρόβλημα είναι ότι στην Ελλάδα περίπου το 69% των αποφοίτων του Λυκείου πηγαίνουν στα Ανώτατα Ιδρύματα ενώ ο μέσος όρος της Ευρώπης είναι 25,5%», ομολογώντας την αγωνία της κυβέρνησης και την πρόθεσή της να τσακίσει την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Με τη διαπίστωσή της αυτής εστίασης να συμφωνήσει και ο Απόστολος Κακλαμάνης του

ΠΑΣΟΚ.

Η Μαριέττα απέρριψε με φθηνή επιχειρηματολογία τις ενστάσεις των «1000» (τις έκαναν για τα μάτια, για να μη φαίνεται ότι ταυτίζονται με ό,τι πιο χνδριό υπάρχει μέσα στο πανεπιστημιακό κατεστημένο) για επαναφορά στο άρθρο 1 του Νομοσχέδιου της «πολιτικής συνειδητούς» στην αποστολή των ΑΕΙ.

Το ίδιο έκανε και για το Πανεπιστημιακό άσυλο. Αμετακίνητη έμεινε και στη διατύπωση που καταργεί την υποχρέωση του κράτους να παρέχει την ανώτατη εκπαίδευση (άρθρο 1), καθώς επίσης και σ' αυτές που αφορούν στους «αιώνιους φοιτητές», τα προσπατούμενα μαθήματα, τις ρυθμίσεις ενάντια στις καταλήψεις και τις μακροχρόνιες απεργίες κ.λπ.

Κοντολογίς όφεσε ανέγγιχτα όλα τα ογκωνάρια του νομοσχέδιου.

Από τη μεριά του το ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να φανεί ότι διαφωνεί συμφωνώντας.

Συμφώνησε, στην ουσία, με την αξιολόγηση των Ιδρυμάτων, με τον τετραετή προγραμματισμό, τον μάντζερ και προσπάθησε να υποβαθμίσει σκόπιμα το ζήτημα του αισώπου και των «αιωνίων φοιτητών».

Προσπαθούσε, ματαίως, να πιαστεί από τις εξαγγελίες του αρχηγού του για την Παιδεία, τις οποίες- με ειρωνική διάθεση- επιδοκίμασαν τα κυβερνητικά στελέχη, αφού μοιάζουν σα δυο σταγόνες νερό με αυτές τις ΝΔ. Εκανε δε κριτική στην κυβέρνηση που δεν εφάρμοσε ως τώρα τους αντιδραστικούς αντιεπαδευτικούς νόμους που ψήφισε, όπως αυτόν για τη «Διασφάλιση της Ποιότητας» (αξιολόγηση), για τη Διά Βίου Μάθηση και για το Διεθνές Πανεπιστήμιο.

Γιούλα Γκεσούλη

■ ΠΑΣΟΚ- ΝΔ

Παιδεία στο ίδιο μήκος κύματος

Ρελάνσ προσπάθησε να κάνει ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ στα θέματα της Παιδείας, παρουσιάζοντας το Πρόγραμμα του κόμματός του και έγινε καταγέλαστος.

Στο μεζέ των πρήρων όλα τα κυβερνητικά στελέχη, που εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την ταύτιση των προτάσεων του ΠΑΣΟΚ με το νομοσχέδιο για το νόμο πλαισίου και την απορία τους για το πού αυτές οι προτάσεις διαφωνούν με τις κυβερνητικές επιλογές. Και εδώ που τα λέμε έχουν δίκιο.

Το Πρόγραμμα, λοιπόν, του ΠΑΣΟ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 220η συνεδρίαση

Πέμπτη, 1.3.07

Ο Ιπποκράτης Μυλωνάς, με την ιδιότητα του συνηγόρου του Τζωρτζάτου, άνοιξε τον κύκλο των αγρεύσεων των συνηγόρων υπεράσπισης (όπως είναι γνωστό, ο Σάββας δεν συμμετέχει, ο Χριστόδουλος αποχώρησε και δύοι οι διορισμένοι συνήγοροί του αποχώρησαν τελικά από τη δίκη, ενώ ο Κουφοντίνας αποχώρησε και έδωσε εντολή στους συνηγόρους του να μην αγρεύσουν για λογαριασμό του).

Την πρώτη μέρα της μακράς αγόρευσής του ο Ι. Μυλωνάς ασχολήθηκε με μερικά γενικά ζητήματα. Εντύπωση προκάλεσε η τοποθέτησή του ότι δεν «έχουμε πλήρη εξάρθρωση της 17Ν» και δεν έχουν συλληφθεί όλα τα μέλη της. Το σημειώνουμε γιατί στην πρώτη δίκη η υπεράσπιση Τζωρτζάτου δεν είχε προσχωρήσει σ' αυτή τη λογική, που ρίχνει νερό στο μέλο της τρομούστερίας και διευκολύνει τα σενάρια που από καιρού εις καιρόν βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Μάλιστα, ο Ι. Μυλωνάς δεν δίστασε να συμφωνήσει με τα όσα είπε σχετικά μ' αυτό το θέμα ο συνήγορος πολιτικής ογωγής Στ. Γεωργίου, που όπως έχουμε γράψει υποστηρίζει σταθερά τη θέση της «λαϊκής δεξιάς» (για να μην πουμέ ακροδεξιάς και τον... στενοχωρίσου-

με), ότι πίσω από τη 17Ν βρίσκονταν κάποιοι υψηλά ιστάμενοι (εμμέσως φωτογραφίζεται το ΠΑΣΟΚ) και ότι η προγραμματική ηγεσία της Οργάνωσης δεν έχει συλληφθεί!

Στη συνέχεια, ο συνήγορος ασχολήθηκε κυρίως με την υπόθεση του «Ευαγγελισμού», ανακεφαλαιώνοντας ουσιοτικά όσα έχουν ειπωθεί για τη μεταχείριση που υπέστη ο Σάββας Ξηρός και της κραυγαλέες παραβιάσεις δικαιωμάτων που υπέστη. Σχολιάζοντας την εισαγγελική άποψη ότι ο Σάββας «δεν ήταν δεκτικός συλληφεων», ήταν όμως «δεκτικός ανακρίσεων», μιλήσει για «παραλογισμό και πλήρη καταπάτηση στοιχειώδων δικαιονομικών δικαιωμάτων». Υποστήριξε ότι είναι σωστό αυτό που φωνάζει ο Χριστόδουλος: ότι η προανακριτική απολογία που ο ίδιος υποχρεώθηκε να υπογράψει «είναι αυτή η απολογία που θα υπέγραψε ο κ. Σάββας Ξηρός αν δεν έχει την αιφνίδια επιδείνωση της υγείας του, αν δεν κινδύνευε για άλλη μια φορά να χάσει τη ζωή του».

Για τον εντολέα του υποστήριξε ότι δεν είναι δυνατόν η προανακριτική απολογία του να θεωρείται αληθινή... «α' λα καρτ», ανάλογα με το πιο συμφέρει την κατηγορία: «Δηλαδή, ο κ. Τζωρτζάτος σ' αυτή την απολογία του ομολόγησε την τελεση δεκάδων κακουργημάτων, αυτό δέχθηκε η πρωτοβάθμια απόφαση, αλλά όλως αντιφατικά, όταν πρόκειται να

επιβάλλει ισόβια κάθειρξη, δύο ισόβια στον Μομφεράτο και άλλο ένα στον Ανδρουλόδη, στις υποθέσεις αυτές, εκεί δεν έχουν την ομολογία του κ. Τζωρτζάτου. Εκεί ξαφνικά, αλλά χωρίς καμία αιτιολογία, λέει ψέματα ο κ. Τζωρτζάτος. Μα εδώ, κύριοι δικαστές, θα το πω από τώρα, γιατί καταλαβαίνω πολύ καλά ότι πνίγει το δίκιο του κ. Τζωρτζάτο, δεν είναι δυνατόν ένα δικαστήριο να δέχεται ταυτόχρονα ότι "η αστυνομική σου απολογία κ. Τζωρτζάτε είναι ειλικρινής" και ταυτόχρονα να δέχεται ότι δεν είναι ειλικρινής προκειμένου να σου επιβάλλει ισόβια κάθειρξη».

Αν το δικαστήριο κινηθεί και πάλι σ' αυτή τη λογική, τότε θα έχουμε «πολιτική δικαιοσύνη και όχι ποινική δικαιοσύνη», κατέληξε ο συνήγορος. «Γιατί μία ποινική δικαιοσύνη εξετάζει νηφάλια και αποστασιοποιημένα τα αποδεικτικά στοιχεία και δε δέχεται ή όχι έναν ελαφρυντικό ισχυρισμό ανάλογα με τη θέση που έχει ο κατηγορούμενος απέναντι στην κατηγορία. Δε λέει αλήθεια η ψέματα ο κ. Σάββας Ξηρός ανάλογα με τον αναφέρεται σε "καλό" ή σε "κακό" κατηγορούμενο, ανάλογα με τον αναφέρεται σε κάποιον που αποδέχεται πλήρως το σενάριο της Αστυνομίας ή αν αναφέρεται σε κάποιον που βάλλει κατά του σεναρίου της Αστυνομίας. Συνεπώς, αν θέλετε να βασιστείτε σε αυτά που έχει πει ο κ. Σάββας Ξηρός, θα πρέπει να αξιολογήσετε πολύ προσεκτικά, με νηφαλιότητα, με αποστασιοπόθηση, το σύνολο των τοποθετήσεών του στην προδικασία, στην ανάκριση και στην πρωτοβάθμια δίκη».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις παρανομίες που διέπραξε η Αστυνομία σε βάρος των συλληφθέντων, αλλά και συγγενών τους, με αναφορές από καταθέσεις κατηγορούμενων και συγγενών τους στη δίκη, αλλά και καταθέσεις στην πρώτη δίκη μαρτύρων που είχαν στο παρελθόν πείσει θύμωτα αστυνομικών σκευωριών (Μπερτράν, Κογιάννης, Τσιτολιάνος). Μιλήσει ακόμη για τις συνθήκες στην ανακρίτρια, με τους πάνοπλους κουκουλοφόρους της Αντιτρομοκρατικής να σημαδεύουν τους κατηγορούμενους την ώρα που υποτίθεται ότι απολογούνταν. Κατά τον Ι. Μυλωνά, ο Ελεγχος της νομιμότητας της Αστυνομίας πρέπει να αποτελέσουν ένα από τα βασικά αντικείμενα αυτής της δίκης. «Δυστυχώς σημείωσε- εδώ όχι μόνο εσείς, όλοι οι δικαστικοί λειτουργοί, εισαγγελείς και δικαστές, που ασχολήθηκαν με αυτή την υπόθεση, πολύ απλά έκλεισαν τα μάτια. Κατέληξε όμως την πολύ πικρή διαπίστωση ότι στο όνομα της δίωξης και διαλεύκανσης των εγκλημάτων που τέλεσε η 17Ν, γιατί τέλεσε εγκλήματα της 17Ν, αφήνουμε οι πάντες και οι αρμόδιοι για τον ελεγχό της εισαγγελείς και δικαστές την Ελληνική Αστυνομία και αυτή με τη σειρά της να τελεί όλου ειδους εγκλήματα. Η πίκρα μου γίνεται ακόμη μεγαλύτερη όταν βλέπω ότι τόσο το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δύσκολα και εσείς ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, με τις προπαρασκευαστικές αποφάσεις που έχετε πάρει γι' αυτά τα ζητήματα και εσείς επιλέξατε την εύκολη λύση να κλείσετε τα μάτια και τα αυτιά σας σε όλα αυτά που καταγγέλθηκαν, όχι μόνο από τον ομιλούντα όσον αφορά τη δίκη της Αστυνομίας και με αυτό τον τρόπο να δώσετε ένα πολύ σημαντικό δείγμα γραφής ότι στην παρούσα δίκη δεν έχουμε να κάνουμε με μια Ποινική Δικαιοσύνη, αλλά με μια Πολιτική Δικαιοσύνη»!!!

Κατηγορείται, δηλαδή, ο Δ. Κουφοντίνας γι' αυτό που ολόκληρη η προσδικητική Ελλάδα περίμενε απ' αυτόν: να δώσει πολιτική μάχη, να αντιταχθεί στην αποπολιτικοποίηση-ποινικοποίηση της

δράσης της 17Ν, να υπερασπιστεί αυτή τη δράση «ενώπιος ενωπίοις» με τα μεγάλα τζάκια του καπιταλισμού και με τους μεγαλοδικηγόρους εκπροσώπους τους. Εκανε τίποτα καινούργιο ο Κουφοντίνας; Οχι, έκανε αυτό που χιλιάδες επαναστάτες σε όλο τον κόσμο έχουν κάνει εδώ και δυο αιώνες. Απλά, θα πρέπει όλοι να υποστούμε πολιτική λωβοτομή, επειδή αυτό απαιτούν οι εντολές του κ. Μυλωνά (ο ίδιος απλώς διεκπεριώνει την απαίτηση τους).

Στη συνέχεια ο συνήγορος ανέφερε τα κατά τη γνώμη του αρνητικά σημεία αυτής της δίκης:

1. Δεν υπήρχε πλήρης δημοσιότητα, όχι μόνο λόγω της απογόρευσης της ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης, αλλά και επειδή καταγράφονταν τα στοιχεία των παραπτηρών, γεγονός που λειτουργούσε αποτρεπτικά στην προσέλευσή τους.

2. Δεν αναγνωρίστηκε η πολιτική διάσταση αυτής της υπόθεσης.

3. Δεν αναγνωρίστηκαν οι παρανομίες του νομοθέτη (ένσταση για κακή σύνθεση του δικαστηρίου).

4. Παραβιαστήκε το άρθρο παρ. 3β της ΕΣΔΑ με τη διεξαγωγή της δίκης κάθε μέρα, «γιατί δεν είχαμε τις αναγκαίες ευκολίες για την ετοιμασία της Υπεράσπισης».

5. Αφέθηκε στο απυρόβλητο η Αστυνομία, δεν ελέγχθηκε η νομιμότητα της δράσης της.

6. Δεν απαγγέλθηκε αιτιολογία στις παρεμπίπτουσες αποφάσεις και αυτό προκαλεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

7. Δεν επετράπη στον Γιωτόπουλο να έχει συνηγόρους της επιλογής του και αυτό επίσης προκαλεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

8. Το δικαστήριο προέβη σε ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης που δήθεν περιείχαν τις προανακριτικές απολογίες του Σάββα Ξηρού.

9. Η μόνη παρεμπίπτουσα αποφάση που ήταν αιτιολογημένη ήταν η απόφαση για το θέμα των εντάσεων όσον αφορά την ακυρότητα των προανακριτικών απολογιών. Και ήταν αυτή που οδήγησε στην υποβολή αίτησης εξαίρεσης του δικαστηρίου, γιατί «ουσιαστικά δεχόσασταν, ενώ διεξιγόταν ακόμη η δίκη και δεν είχαν καν απολογηθεί οι κατηγορούμενοι, ότι αυτοί οι κατηγορούμενοι είναι μέλη της Οργάνωσης 17Ν». Κατά τον Ι. Μυλωνά, η μία τέτοιου ειδους προσέγγιση μας οδηγεί ολοτοχώς προς την πολιτική δικαιοσύνη και όχι προς την ποινική δικαιοσύνη.

■ 222η συνεδρίαση
Τρίτη, 6.3.07

Τρίτη μέρα της αγρέυσης του Ι. Μυλωνά και το βάρος πέφτει στη νομική ερμηνεία των άρθρων 211Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και 6-3Δ της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Αναφέρομενος στο 211Α, ο συνήγορος απέδειξε ότι συνιστά αιτιολογητική απαγόρευση και όχι απλή... υπενθύμιση του αυτονό

ΚΟΝΤΡΑ

«Δωράκι» 146 εκατ. ευρώ σε οικογένεια εφοπλιστών

ου Πάγου.
Αναφερόμενος στις αρεοπαγιτικές αποφάσεις ο συνήγορος τόνισε ότι η παραβίαση του 211Α έχει ως συνέπεια την απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας και αυτό μάλιστα επισημαίνεται και στην απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Τότε, παρενέβη η εισαγγελέας για να πει το εξής εκπληκτικό: «Μετά όμως η απόφαση δεν το εφέρμοσε!» «Επισημαίνετε εύστοχα ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα της πρωτόδικης απόφασης, ένα από τα λάθη της, απάντησε ο Ι. Μυλωνάς και ουδείς μπορεί να του πει ότι δεν έχει δίκιο. Γιατί δε μπορείς από τη μια να υποστηρίζεις πως η παραβίαση του 211Α συνιστά απόλυτη ακυρότητα και αφέως μετά να το παραβιάζεις στην απόφασή σου για τις διάφορες πράξεις που αποδίδονται στους κατηγορούμενους. Ο Μυλωνάς ανέφερε σαν παράδειγμα υποθέσεις που ο Τζωρτζάτος έχει καταδικαστεί μόνο με την ομολογία ενός συγκατηγορούμενου, μολονότι -όπως σημείωσε, επικαλούμενος δύο απόφασεις του Αρείου Πάγου- και ομολογίες περισσότερων συγκατηγορούμενων να υπήρχαν, πάλι η υιοθέτησή τους ως αποδεικτικών μέσων θα συνιστούσε παραβίαση του 211Α.

Αναφερόμενος στις παραβιάσεις του άρθρου 6-3Δ της ΕΣΔΑ ο συνήγορος σημείωσε ότι ο συγκατηγορούμενος παραφένει κατηγορούμενος, δεν γίνεται μάρτυρας. «Κάρφωσε» την εισαγγελέα λέγοντας ότι οι απόφασεις που επικαλέστηκε, για να υποστηρίξει το αντίθετο, αφορούν πεπαλαιωμένη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ενώ παρέλειψε να επικαλεστεί σωρεία πρόσφατων αποφάσεων, περισσότερων από σαράντα!

Αρκετές φορές, στη διάρκεια της αγόρευσης Μυλωνά, ήταν φανερή η ενόχληση του δικαστηρίου και των εισαγγελέων από τα λεγόμενά του. Τους «έτσους» ιδιάιτερα η αναφορά στην παρουσία της Μπακογιάνη στην αίθουσα, η οποία «επηχείρησε να σας περάσει γραφμή». «Έναι απαράδεκτο να δίνετε την εικόνα ότι μας αισκούνται πιέσεις», αντιτάχθηκε από την έδρα. Και τότε τι είναι, κύριοι και κυρίες δικαστές, η δήλωση Μητσοτάκη στην αρχή της δίκης, τα απανωτά δημοσιεύματα που «έλουζαν» τον πρόεδρο ότι είναι ανεκτικός προς τους κατηγορούμενους και η ιταμή στάση της Μπακογιάνη, που είχε άποψη και για το ποιοι είναι ένοχοι;

Μπορείς να καταλάβεις έναν απλό άνθρωπο, που για τον άλφα ή βήτα λόγο έχει σχηματίσει μια πεποιθήση και έρχεται και τη λέει σ' ένα δικαστήριο. Οταν όμως ένα σημαίνον πολιτικό πρόσωπο, το νούμερο 2 στην ιεραρχία του κυβερνώντος κόμματος, έρχεται στο δικαστήριο και αυτοαναγρεύεται σε δικαστή, λέγοντας ο τόδε και ο τάδε είναι οι ένοχοι, τότε έχουμε ευθεία παρέμβαση και άσκηση πίεσης. Το αν θα αποδώσει αυτή η άσκηση πίεσης είναι άλλο ζήτημα. Μέχρι στιγμής πάντως, οι εισαγγελέες ευθυγραμμίστηκαν πλήρως (πρότειναν ενοχή Κωστάρη στην υπόθεση Μπακογιάνη) και μένει να δούμε τι θα κάνουν οι δικαστές, μολονότι με όσα έχουμε δει μέχρι τώρα δεν μας έχουν αφήσει περιθώρια να ελπίζουμε σε κάτι διαφορετικό. Αυτή εδώ η εφημερίδα δεν δίστασε να κάνει την αυτοκριτική της, μετά την απόφαση της πλειοψηφίας στη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ, και να γράψει ότι αυτοί οι δικαστές αρνήθηκαν να λειτουργήσουν σαν έκτακτο στρατοδικείο. Με χαρά θα ξανακάνουμε την ίδια αυτοκριτική.

Τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα εξουσίας ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, υπερψήφισαν την 1η Μάρτη νομοσχέδιο με το οποίο οικογένεια εφοπλιστών θα εισπράξει, δωρεάν, μέχρι τέλους του 2009, 146 εκατ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό για την κατασκευή τεσσάρων ξενοδοχείων 5 αστέρων στη Μεσσηνία.

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 9 του νόμου 3299/2004, «με κοινές αποφάσεις των υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, καθώς και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου επενδύσεις, ύψους πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, με σημαντική επίπτωση στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρας και στην απασχόληση με τη δημιουργία τουλάχιστον εκατό είκοσι πέντε (125) θέσεων μόνιμης απασχόλησης... Επίσης με τις ίδιες αποφάσεις μπορεί να καθορίζεται η κατασκευή με δημόσια δαπάνη ειδικών έργων υποδομής προς διευκόλυνση της γενικότερης λειτουργίας της μονάδας».

Ο εφοπλιστής Β. Κωνσταντακό-

πουλος είχε υποβάλει τέσσερις αιτήσεις για ένταξη τεσσάρων ξενοδοχείων 5 αστέρων, ως ξενωφόρων, στη Μεσσηνία. Η κυβέρνηση της ΝΔ έκανε δεκτές τις αιτήσεις και τις ενέταξε στην παρ. 3 του άρθρου 9 του λεγόμενου αναπτυξιακού νόμου, με την έκδοση τεσσάρων Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων (ΚΥΑ). Αυτές τις αποφάσεις επικύρωσαν τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα με την υπερψήφιση αυτού του νομοσχέδιου.

Και στις τέσσερις ΚΥΑ γίνεται ρητή αναφορά ότι οι επενδύσεις αυτές υπάγονται στην παρ. 3 του άρθρου 9 του αναπτυξιακού νόμου. Δεν γίνεται μεν ρητή αναφορά σε κατασκευή έργων υποδομής (που θα βοηθούν στην προσέγγιση των τουριστών στα ξενοδοχείακα συγκροτήματα) με λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά πρέπει να θεωρείται ως δεδομένο ότι θα βγουν και άλλες υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες θα προβλέπεται κρατική δαπάνη για τα έργα υποδομής, όπως για παράδειγμα το αεροδρόμιο της Καλαμάτας και το οδικό δίκτυο στη

Μεσσηνία. Το θεωρούμε δεδομένο όχι μόνο γιατί προβλέπεται από το λεγόμενο αναπτυξιακό νόμο, αλλά και γιατί πολλοί από τους βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που πήραν το λόγο στη Βουλή υποστήριξαν ότι είναι υποβαθμισμένες οι υποδομές πρόσβασης στα υπό κατασκευή ξενοδοχείακα συγκροτήματα του «καπετάν Βασιλη!». Ετοιμαστήρισαν στις ομιλίες τους αρκετοί από τους βουλευτές του πάτερ φαμίλια της εφοπλιστικής οικογένειας Κωνσταντακόπουλου. Τον παρουσίασαν μάλιστα σαν ευεργέτη της Μεσσηνίας, «που παλεύει εδώ και χρόνια για να κάνει την επένδυση αυτή στο τόπο του» (στα αμερικανικά αυτό το λένε «λόμπι»)!

Ο «καπετάν Βασιλης», λοιπόν, θα πάρει από τον κρατικό προϋπολογισμό 146 εκατ. ευρώ ως δώρο. Με ποια υποχρέωση; Υποχρέώνεται να δημιουργήσει μέσα στα τρία πρώτα χρόνια της λειτουργίας των τεσσάρων ξενοδοχείακων συγκροτημάτων του 994 μόνιμες θέσεις και να τις διατηρήσει για άλλα δύο χρόνια. Δηλαδή, στην καλύτερη περίπτωση θα δημιουργήσει 994

μόνιμες θέσεις για πέντε χρόνια. Δεν δεσμεύεται όμως ο «καπετάνιος» να δημιουργήσει μόνιμες θέσεις πλήρους απασχόλησης. Θα εισπράξει, λοιπόν, η εφοπλιστική φαμίλια κατά μέσο όρο 147.000 ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό για κάθε εργαζόμενο που θα προσλάβει για τα πέντε χρόνια που είναι υποχρεωμένος να τους κρατήσει (29.400 ευρώ το χρόνο ανά άτομο)!

Η κυβέρνηση της ΝΔ βρίσκει λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό, όταν θελει να ενισχύσει το μεγάλο κεφάλαιο. Οσο για το ΠΑΣΟΚ, βάζει στη μπάντα τις αντικυβερνητικές κορόνες και υπερψηφίζει αυτές τις προκλητικές ρυθμίσεις. Οταν όμως οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι προβάλλουν το αίτημα για μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου ή όταν οι εργαζόμενοι απαιτούν την αύξηση των δαπανών από τον κρατικό προϋπολογισμό για την υγεία, την παιδεία κ.λπ., τότε οι κυβερνήσεις και των δύο αστικών κομμάτων επικαλούνται στενότητα πόρων.

Πως έπεσε στα μαλακά το σκάνδαλο της ελληνοποίησης αρνιών

Την προηγούμενη βδομάδα αποκαλύψαμε, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ συντόμευσε το χρόνο που χρειαζόταν το κλιμάκιο των ελεγκτών του πρώην ΣΔΟΕ για να αποκαλύψει όλο το κύκλωμα ελληνοποίησης αρνιών που εισάγονται από τρίτες χώρες, το οποίο δρα σε δρή την Ελλάδα. Επανερχόμαστε για να αποκαλύψουμε πως η κυβέρνηση της ΝΔ, μέσω των μηχανισμών της, στρατηγάστηκε το πόρισμα που παρέδωσαν οι τρεις ελεγκτές του πρώην ΣΔΟΕ Καβάλας στις 11 Φλεβάρη του 2005 και πως έριξε στα μαλακά δύο τους εμπλεκόμενους στο κύκλωμα ελληνοποίησης.

Αρχίζουμε από τους τέσσερις μεγαλοεσωγγείς αρνιών του νομού Καβάλας. Αυτοί είναι οι Χ. Λεπίδας, Θ. Λεπίδας, Κ. Σουφλέρης και Χ. Σουφλέρης (με έδρα το Χαροκόπειο Πειραιώς).

Ο Χ. Λεπίδας το χρονικό διάστημα από τη 1 Γενάρη μέχρι τις 10 Αυγούστου του 2004 είχε εισάγει 20.221 αρνιά από τη Βουλγαρία και 77.541 αρνιά από τη Ρουμανία. Ολα αυτά τα αρνιά, που τα πούλησε σε έλληνες παχυντές, τα μετέφερε με τα ίδια μεταφορικά μέσα και χρησιμοποίησε το πιστοποιητικό που έπαιρνε από το Σταθμό Υγειονομικού Κτηνιατρικού Ελέγχου του Προμαχώνα Σερρών. Επι, όχι μόνο αυτός αλλά και όλοι οι χοντρέμποροι παχυντές πελάτες του γνώριζαν ότι αυτά τα αρνιά ήταν από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Παρολαυτά, τα πούλησαν σαν έλληνικά. Οι τρεις ελεγκτές αναφέρομενοι

στον Θ. Λεπίδα λένε, όσον αφορά τις ευθύνες του, τα ίδια που είπαν για τον αδερφό του.

Ο Κ. Σουφλέρης την ίδια περίοδο εισήγαγε από τη

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Παλιά είχαμε αστικό και υπεραστικό, τώρα έχουμε και προστειακό, πάμε και για αστειακό. Περί συγκοινωνιών και δικαίου ο λόγος.

* Ε, για να το λέει η – λόγω οριστικής επίλυσης του πολιτειακού - ξεβολεμένη, έτσι δα 'ναι: βολεμένος ο Μήτσος. Να ευχαριστήσουμε και τον έτερο Καππαδόκη για την υπόδειξη των μη ταξικών φίλων - αντιπάλων μας. Bacci αδέρφια μας.

* Ε, εσύ εκεί πάνω. Κυνός άνδρωπος είσαι. Ακόμα ιστορείς εις το Ρις;

* Η ρουκέτα, λέει, ήρθε από Κρήτη, Ρόδο ή Αλβανία [τα αρχικά κάνουν K.P.A., κρώζουν]. Δηλαδή να αποκλείσουμε τον Έβρο ή την θεωρία της κούφιας γης;

* Μεϊμαράκιss, Βουλγαράκιss, Μητσοτάκιss. Και Λιάριsh. Και Παπαληγούrash και Πολύδωrash.

* Τα υπό αναθέωρηση άρδρα 16 - 24, ομού και μαδηματικώς ειδέσθαι, έχουν ως ΕΚΠ [Ελάχιστο Κοινό Πολλαπλάσιο] το άρδρο 48 - για περίπτωση πολέμου - και ως ΜΚΔ [Μέγιστο Κοινό Διαιρέτη] το άρδρο 8 - για έκτακτα δικαστήρια. Άς τα δούμε κι αυτά κάποια στιγμή.

* Η παιδεία πρέπει να συνεχίσει την παράδοση γκρεμίσματος δικτατοριών.

* Ταξικά αδέρφια μας [κατά Μιλτιάδη], μην πυροβολείτε απερίσκεπτα στον αέρα - ο οποίος ενίστει - γιατί μπορεί κάποτε να δυμώσει και ν' αρχίσει να επιστρέψει τις σφαίρες.

* Αντί να πω αυτό που έρχεται στα χείλη χιλιάδων ανδρών, δα πω κάτι απλό: Διονύση Ψωμάδη, δεν ντρέπεσαι;

* Ενας T.E.N.E. K.E.S. απλώνεται γύρω από την συμβασιλεύουσα και την ορίζει περιφερειακά: Τούμπα, Ευκαρπία, Νεάπολη, Εύοσμος, Κορδελιό, Εχέδωρος, Σύνδος. Ενας τενέκες που ωχριά μπροστά σε άλλους, εντός των τειχών του επιπολαιόδομικού συγκροτήματος.

* Δείμος Θεσσαλονίκης: Σήμερα στη σελίδα 21, η έκδεση πεπραγμένων στο νευραλγικό τομέα του πολιτισμού και οι επιτυχίες στην απομάκρυνση των τραπεζοκαθισμάτων. [Τελικά, επειδή δεν γινόταν - φυσικά - να φύγουν τα τραπεζοκαθισμάτα, μεταποίηστη ελαφρά το κέντρο].

* Φτου, κακά, σ. Βασίλη! Τι λόγια είναι αυτά για τον Ντικ [Τσένι]; Εκτός από όνομα σκύλου, Dick [στην αργκό τους] είναι και αυτό που τους λείπει. Αυτό που δεν έχουν ντε, αυτό που πρέπει να πάρουν.

* «Οι πόλεμοι, οι επαναστάσεις ζώνουν όλα τα σημεία της γης. Η ειρήνη δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση, ένα όνειρο της στιγμής. Η βιομηχανία έγινε το μαρτύριο των λαών, αφότου ένα νησί πειρατών μετατρέπει τα εργοστάσια σε φυτώρια ζητάνων. Το εμπορικό πνεύμα άνοιξε νέους δρόμους στο έγκλημα. Ο πολιτισμός γίνεται πιο αποτρόπαιος όσο πλησιάζει η πτώση του». Charles Fourier.

* Ενας στους τρεις ισπανούς δεν διδάχτηκε ποτέ τι ακριβώς συνέβη το '36. Το ίδιο ποσοστό βρίσκει δικαιολογημένα πολλά στρατά στην ισπανική ιστορία! Τελικά μοιάζουμε πολύ μ' αυτή τη χώρα, πέρα από τους κοινούς βιασμούς του '36.

* Προχωρούν τα έργα στον Μαλιακό, λένε οι μαλιάκες. Σύντομα θα δοδούν άλλα 150 μέτρα στην κυκλοφορία. Παρντόν, πώς είπατε; Ναι, ναι, ο λογαριασμός δα σταλεί στο σπίτι.

* Η κωνική φαντασία μας δα σφηνωδεί στην εικονική πραγματικότητά τους. Σαν βλήματα σε λύματα, σαν τιμώριες σε συμμορίες, πένε το ραγι.

* Τι ακριβώς είπε και τι νομίζει πως είναι το μαστοφόρο περιπτοδάκτυλο; Αντε να τιμήσεις την παγκόσμια ημέρα της 14ης του Μαρτή κυρά μου...

* «Κι ακόμα ένα υστερόγραφο: Αν την κλοπή έχεις μόνο / για τέχνη σου και κλίση σου κι ίσως δεν έχεις πλάτες / γύρνα το σ' επιχείρηση, μπες σε χοντρές δουλειές / τους μπάτσους δα 'χεις "ύμμαχους, βοηθούς σου και πελάτες» [Ζορζ Μπρασέν - «Στίχοι για έναν διαρρήκτη»].

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Δίκη δύο διαδηλωτών

Αθώοι και να πάρουν πίσω το πανό

Την Πέμπτη 1 Μάρτη, την ώρα που βρισκόταν σε εξελίξη το μεγάλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελιδικείο άρχιζε η δίκη δύο φοιτητών, του Βαγγέλη Νάνου και του Σπύρου Τζοανόπουλου, που είχαν συλληφθεί σε άλλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, στις 25 Οκτώβρη 2006 (τότε που βρισκόταν σε εξελίξη η μεγάλη απεργία των δασκάλων). Οι κατηγορίες βαρύτατες: Διατάραξη κοινής ειρήνης, διακεριμένη φθορά έξινης ιδιοκτησίας (απρόκλητη), παράνομη οπλοφορία (ως άπλα χαρακτηρίστηκαν τα κοντάρια), αντίσταση, οπλοχρησία, επικίνδυνη σωματική βλάβη.

Οι πρώτες σε εκείνο το συλλαλητήριο (σε πραγματικές διαστάσεις ή φουσκωμένο) αποδόθηκε στους δυο αυτούς διαδηλωτές, που δεν ήταν διατεθειμένο να θεωρήσει τις μαρτυρίες τους ως τις μόνες οληθινές. Γι' αυτό και τους κα-

αιριδιαστικό γιουρούσι των ΜΑΤ ενάντια στο μπλοκ της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης», το οποίο αμέριμνο επέστρεψε από την πορεία. Μάλιστα, η σύλληψή τους ήταν σχετικά εύκολη υπόθεση για τους ΜΑΤάδες, γιατί κουβαλούσαν το πανό.

Η δίκη κράτησε ούτε λίγο ούτε πολύ 8,5 ώρες (μία ώρα μόνο κράτησε η αγόρευση του συνηγόρου υπεράσπισης Κώστα Παπαδάκη). Το δικαστήριο έδιξε ότι θελει να εξετάσει εξονυχιστικά όλα τα στοιχεία. Κι εκεί είναι που την πάτησαν οι ΜΑΤάδες. Γιατί ήρθαν με τον τσαμπουκά τους (γενικού γαμάρω), με το θράσος που τους έχει εμφυσήσει ο Πολύδωρος, με τον αέρα της αντιμετώπισής τους από την πλειοψηφία των δικαστηρίων και βρέθηκαν μπροστά σ' ένα δικαστήριο που δεν ήταν διατεθειμένο να θεωρήσει τις μαρτυρίες τους ως τις μόνες οληθινές. Γι' αυτό και τους κα-

κιφάνηκε. Ήταν και κακά πρετοιμασμένοι, όπως συμβαίνει πάντοτε με τους μπάτσους (δεν διακρίνονται δα και για την ευφυΐα τους), έπεισαν και πάνω σε τραπέζιούπαλληλους που δεν ήθελαν να πουν ψέματα και να πάρουν άσχετους στο λαιμό τους και το βατερόλι τους συνετελέσθη. Και ήταν πραγματικό βατερόλι, γιατί η πρόεδρος, αικούγοντας ότι ο ΜΑΤάς έδινε εντελώς διαφορετική περιγραφή από τον τραπέζιούπαλληλο, τους κάλεσε σε κατ' αντιπαράσταση εξέταση. Και εκεί, βέβαια, ο τραπέζιούπαλληλος που δεν είχε λόγο να πει ψέματα, έκανε σκόνη τον φευταρά μπάτσο. Άλλος ΜΑΤάς ήρθε στο δικαστήριο κραδαίνοντας ιατροδικαστική έκθεση που (υποτίθεται ότι) πιστοποιούσε τον βαρύτατο τραυματισμό του. Τον έχαν ξυπίσει -είπε- με τα καδρόνια του πανό στην πλάτη (έτοιμος προέκυψε η κατηγορία της

επικίνδυνης σωματικής βλάβης). Μια ματιά από τον Κ. Παπαδάκη στην ιατροδικαστική έκθεση ήταν αρκετή για να αποκαλύψει έναν ακόμη Πινόκιο: «Δεν φέρει εμφανή σημεία κάκωσης», έγραφε ο ιατροδικαστής. Δηλαδή, τον πλάκασαν με τα καδρόνια του πανό στην πλάτη και δεν του άφησαν ούτε σημάδι!

Η απόφαση του δικαστήριου ήταν καταπέλτης για τους μπάτσους και τ' αφεντικό τους: Αμφιβάλλει για τις δύο πρώτες πράξεις, επεισθήσθη ότι δεν διέπραξαν τις άλλες τέσσερις. Αθώοι για όλα και... διατάσσει να τους επιστραφεί το πανό που κατέσχουν οι μπάτσοι!

Πρόκειται για μια απόφαση που θα βοηθήσει και όλους τους άλλους διαδηλωτές που συλλαμβάνονται σε κάθε πορεία (με πανομοιότυπο τρόπο, στο σωρό) και περιμένουν δίκες.

■ Και σ' ανώτερα

«Το Τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου, ως ελάχιστη αναγνώριση του ιεραποστολικού, επιστημονικού και συγγραφικού έργου του Μακαριότατου Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστασίου Γιαννουλάτου, μιας προσωπικότητας που επιπλέον είναι διαδηλωτής στην πατριαρχία της Βαρύτας, που εκφράστηκε μέσα από τις κινητοποιήσεις και τις άλλες εκδηλώσεις που οργάνωσαν οι ομοσπονδίες και οι άλλοι φορείς που ανήκουν στην ΠΑΣΓΥ».

Για σημάδια, ρε παιδιά. Πώς ακριβώς εκφράζεται αυτή η μεγάλη επιρροή; Εδώ στην Καρδίτσα σας άφησαν μπουκάλα οι δεξιοί (σηκώθηκαν και έφυγαν από την προσυγκέντρωση του Δέλτα) και σεις που προαναγγέλατε «μπτλόκα» στους εθνικούς δρόμους γυρίσατε άπρακτοι στα χωριά σας και είπατε εκείνο το αμίγητο «κορυφώνουμε στο γιορτούμο του Κιλελέρ!» Αν όντως έχετε μεγάλη επιρροή, γιατί δεν προχωρήσατε στα «μπτλόκα» που είχατε εξαγγείλει;

Καλός ο «κομματικός πατριωτισμός»,

αλλά να πατάει σε έδαφος, όχι να είναι στον αέρα. Απομονώμενοι είσαστε όλοι σας από τη μάζα της φτωχής αγροτικάς. Και γι' αυτή την εξέλιξη φέρετε τεράστιες ευθύνες οι ίδιοι. Μπορεί να παραμυθιάσετε μεταξύ σας με φρασούλες για «μεγάλη επιρροή», αλλά δεν μπορείτε να παραμυθιάσετε κανέναν άλλο.

■ Ρε, ουστ από όω!</h2

Πλασματικός ο αριθμός των εισακτέων

Και φέτος το υπουργείο Παιδείας επέλεξε να κινηθεί στην περισήν κατεύθυνση όσον αφορά στις θέσεις των εισακτέων για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Μειώνει λίγο (κατά 874) τις θέσεις των εισακτέων (την πρακτική αυτή ακολουθεί σταθερά τα τελευταία χρόνια), δίνοντας την εντύπωση ότι διατηρεί πάνω κάτω τα ίδια επίπεδα, ανακατανέμει εσωτερικά τις θέσεις, αποψιλώνοντας τα Τμήματα αυξημένης ζήτησης των κεντρικών ιδρυμάτων και εινοχύοντας τα Τμήματα της περιφέρειας και αφήνει από κεντρικά τη δουλειά να την κάνει ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων» και η ρύθμιση για το πλαφόν της βαθμολογικής βάσης (βάση του 10) και ο βαθμός δυσκολίας/ευκολίας των θεμάτων.

Η πρακτική αυτή απέφερε πέρισσο -πρώτη χρονία της καθιέρωσης της βάσης του 10- θαυμαστά αποτελέσματα για τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς, που έχουν στον πυρήνα τους το αποτελεσματικό χτύπημα της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και την δραστική περικοπή των δαπανών για την Παιδεία. 18.768 θέσεις (13.967 από τα ΤΕΙ και 1394 από τα ΑΕΙ) έμειναν κενές στα τριτοβάθμια ιδρύματα και 42 ΤΕΙ σ' όλη τη χώρα οδηγήθηκαν στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, κινδυνεύοντας να βάλουν λουκέτο. Παράλληλα, το προσοτό

αποτυχίας των υποψηφίων ξεπέρασε το 46% και η εισαγωγή στις περιζήτητες σχολές έγινε πραγματικός άθλος.

Συνεπώς γίνεται φανερό ότι η μικρή αύξηση ή μείωση των θέσεων των εισακτέων δεν έχει στην πραγματικότητα ουσιαστική σημασία, αφού πρόκειται για ένα πλασματικό νούμερο, που ακυρώνεται δραματικά στην πράξη με όλες αυτές τις μηχανορραφίες που περιγράφουμε παραπάνω και τις νομοθετικές ρυθμίσεις (ανώτατος αριθμός εισακτέων και βάση του 10).

Φέτος, λοιπόν, το ΥΠΕΠΘ ανακοίνωσε ότι οι θέσεις των εισακτέων είναι 82.394 (83.268 πέρυσι) και θα τις διεκδικήσουν -σύμφωνα πάλι με το υπουργείο- 144.571 υποψήφιοι. Αμέσως, αμέσως προκύπτει ότι 62.177 υποψήφιοι, δηλαδή ποσοστό 43%, θα μείνουν εκτός νυμφώνος. Και πάλι όμως το μέγεθος αυτό είναι πλασματικό, αφού οι 82.394 είναι ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων» και όχι ο αριθμός των εισακτέων. Στη συνέχεια ο συνδυασμός του βαθμού δυσκολίας των θεμάτων (που αφήνει σταθερά απέξω τα τελευταία χρόνια πάνω από το 40% των υποψήφιων) και το βαθμολογικό πλαφόν της βάσης του 10 θα διαμορφώσουν τον αριθμό των θέσεων που θα καλυφθούν στα τριτοβάθμια ιδρύματα.

Το υπουργείο Παιδείας φρόντισε γ' αυτό αυξάνοντας

τις θέσεις των περιφερειακών ΤΕΙ που, ως γνωστόν μένουν αικάλυπτες και μείωσε δραστικά τις θέσεις των ΤΕΙ των μεγάλων πόλεων, που έχουν και τη μεγαλύτερη ζήτηση λόγω και του αντικειμένου των σπουδών και του ότι εκεί μένουν και οι περισσότεροι υποψήφιοι. Ετσι μειώθηκαν κατά 965 οι θέσεις στα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, κατά 630 της Αθήνας, κατά 420 στα ΤΕΙ της Λάρισας, κατά 175 στη Χαλκίδα, κατά 170 στις Σέρρες και κατά 140 στην Πάτρα. Οσον αφορά στα Πανεπιστήμια, οι θέσεις των Σχολών υψηλής ζήτησης στα κεντρικά ΑΕΙ έμειναν λίγο πολύ σταθερές, με μικρές μειώσεις και ενισχύθηκαν τα Πανεπιστήμια της περιφέρειας.

Δίνοντας τις θέσεις των εισακτέων στη δημοσιότητα, ο Καραμάνος, γενικός γραμματέας του ΥΠΕΠΘ, είπε πως φέτος οι απόφοιτοι των Λυκείων είναι λιγότεροι κατά 5000 σε σχέση με πέρυσι και αυτό το απέδωσε στην «υπογεννητικότητα!». Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο προσπάθησε άρον άρον να αποφύγει την παρατήρηση δημοσιογράφων ότι η

μείωση αυτή μπορεί να προέρχεται από διαρροή των μαθητών κατά τη διάρκεια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Φαίνεται πως κατά τον Καραμάνο, ξαφνικά έπαψαν να γεννάνε οι ελληνίδες!

Το υπουργείο Παιδείας μπορεί να ακολουθήσει και φέτος την πεπτατημένη στον αριθμό των εισακτέων, θεωρώντας ότι προς το παρόν αυτή είναι αρκετή να σπρώξει τα πράγματα στην κατεύθυνση που επιθυμεί (τη σταθερή δηλαδή από έτος σε έτος μείωση του αριθμού των καλυπτόμενων θέσεων με τη βάση του 10 και τον ανώτατο αριθμό εισακτέων), μιας και έχει ήδη ανοιχτά το νόμο πλαίσιο και τους φοιτητές στους δρόμους και τις εκλογές να παίζουν ως ενδεχόμενο.

Μην ξεχνάμε όμως ότι ήδη έχει δρομολογήσει μια δραστικότατη περικοπή του αριθμού των εισακτέων μέσω των τετραετών προγραμματικών συμφωνιών, που προβλέπει ο νέος νόμος πλαίσιο (αν βεβαίως εφαρμοστεί και δεν πεταχτεί από το κίνημα στο καλάθι των αχρήστων). Περιμένει, λοιπόν, το μέλλον για να δράσει.

Παιδεία στο ίδιο μήκος κύματος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
ρο Σχολείο θα είναι ο γενικός κανόνας και ο βασικός τύπος σχολείου σε όλες τις βαθμίδες. Αυτή είναι η βασική στόχευση της προσαρμογής του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και η αποπλογή του κράτους από την υποχρέωσή του να παρέχει δημόσια δωρεάν Παιδεία σε όλα τα παιδιά αιδιοφορώντας για τις ανάγκες και τις αντοχές των ίδιων των παιδιών.

Το ΠΑΣΟΚ διατείνεται ότι θ' αλλάξει και το εξεταστικό σύστημα ύστερα από διάλογο. Τα ΑΕΙ και ΤΕΙ θα θέτουν τους όρους εισαγωγής, οι οποίοι μπορεί να είναι διαφορετικοί από Ιδρυματα σε Ιδρυμα. Οι νέοι που θα παίρνουν απολυτήριο Λυκείου θα έχουν «εγγυημένο ποσό στο όνομά τους από το κράτος στο ύψος τους κόστους σπουδών». Η πρόταση αυτή εισάγει νέους φραγμούς και καρμανίδες για τη νεολαία, ειδικά των φτωχολαίκων στρωμάτων και ευνοεί την κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων, ενώ διατηρεί με εύσχημο τρόπο την υποχρηματοδότηση (εγγυημένο ποσό απομικά για κάθε νέο).

Ναι, μην εκπλήσσεστε, η λίστα των ευγενικών χορηγών καταλαμβάνει ολόκληρη την τελευταία σελίδα του έγχρωμου ιλουστρατόν τετρασέλιδου με το πρόγραμμα για το 33ο Πανελλαδικό Συνέδριο της ΓΣΕΕ, που θα γίνει από τις 15 μέχρι τις 18 Μάρτη. Πού; Που αλλού, στον πολυτελέστατο «Αστέρων» της Βουλιαργένης. Ελπίζουμε, με τόσες χορηγίες, να μπορέσουν να νοικιάστουν φέτος περισσότερες σουίτες για να ξεκουράζονται στα διαλείμματα οι εργατοπατέρες.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Αυτή τη φορά στέλνω μια επιστολή όχι για σας, μα για να την παραδώσετε σε άλλους. Δεν την εσωκλείω σε φάκελο, γιατί δεν υπάρχει λόγος για περιττά έξοδα ή περιττές ενέργειες. Ούτε σας αγγαρεύω, μιας και δεν θα χρειαστεί να κάνετε κάπι, θα παραδοθεί από μόνη της. Αυτή τη φορά, ομιλούμε κατευθείαν με την πεθερά, την παροιμιώδη τυραννική, ανέραστη, λοβοτομημένη κωλόγρια της ιστορίας, που εκπροσωπεί συγκεκριμένα πράγματα.

Λοιπόν που λες, παντεπόπτη κι αδιάκριτες οφθαλμές χαμένων κορμών της αντίπερα όχθης, θα μου επιτρέψεις (κι αν δεν μου επιτρέψεις, ξέρεις...) να ταράξω λίγο τον φοβισμένο κόσμο σου ως κοτρόνα - και όχι βότσαλο και αηδίες - στη λίμνη, λέγοντάς σου για μας. Να γνωριστούμε καλύτερα, γιατί δεν είναι σωστό να φτάσουμε στον επερχόμενο «έρωτα» (ιστορική αναγκαιότης γαρ, μη θαρρείς πως μας αρέσει η κτηνοβασία) δίχως τις δέουσες κυνωνικές συστάσεις.

Πιο συγκεκριμένα: Τρισάθλια, μίζερα κι ανιστόρητα ιστορικά υποκείμενα, που μέσα στην μέθη της εξουσίας και της τυφλότητάς σας τολμάτε να υψώνετε τις φωνές των χαλκείων σας, τεντώστε τα ευγενή αυτάκια σας, όσο ακόμη κρέμονται στο κεφάλι σας, όσο ακόμη έχετε κεφάλι.

Εμείς ονειρευτήκαμε δίχως ακόμη να εξαναγκαστούμε σε ανώμαλη προσγείωση. Παραμένουμε μη ανώμαλοι (σύμφωνα με μας) και μη προσγειωμένοι (σύμφωνα με σας). Εμείς ερωτεύθηκαμε, όχι με τον κατασταλτικά κομψεύμενο τρόπο της τάξης σας, που θυμίζει ασθετωμένο στηθαίο βράχιου, απόθεμα πρηγαδιού («Σας ξέρω εσάς γυναίκες και κορίτσια των πλουσίων. Πόση απόθεμη ορχειότητα κρύβετε στα ψυχρά γεννητικά σας όργανα» - που έγραψε κι ο Βληζέλ Ράι στο «Άκου ανθρωπάκο»). Εμείς αγαπήσαμε χωρίς «αθροίσεις σε χοντρά λογιστικά βίβλια», ανυστερόβουλα. Προσκυνήσαμε σύμματα, οσμιστήκαμε, γευτήκαμε, χωρίς το δικό σας πηγαίο αίσθημα αηδίας που αναβλύζει σε κάθε επαφή σας με ο, τιδήποτε ξένο. Εμείς βουλιάζαμε σε μουσικές, ουράνιες μπάντρες συντρόφευσαν τις ώρες μας, «μουσικές εξαίσιες ενός αιράτου θιάσου» έστηναν παραστάσεις μέσα στα ιδρωμένα κεφαλία μας, «κι ήπιαμε από δυνατά κρασί, καθώς πίνουν οι γενναίοι της ηδονής» κατά Καβάφη. Εμείς ξενυχτίσαμε μελετώντας, όχι για να χτίσουμε υπολογισμένες καρέρες, μα για να ορθώσουμε ανυπόλογιστους φράχτες στην φευδεπτήρα, χαλκεύμένη «επιστημονική» επέλασή σας. Εμείς πέσαμε με τα μούτρα σε βιβλία, όπως πέσαμε με τα μούτρα στις βιτρίνες και στις αλυσίδες των απογορ

Ομορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος...

Οπως είχαμε ανακοινώσει στο προηγούμενο φύλλο, σήμερα θα ασχοληθούμε με τη διαιτησία στο ελληνικό πρωτάθλημα και την κόντρα ανάμεσα σε ΕΠΟ, Super League και Ορφανό για τον ελεγχό της διαιτησίας. Μην περιμένετε ότι θα σχολιάσουμε προτάσεις και θέσεις για την αναβάθμιση του επιπέδου της ελληνικής διαιτησίας, ώστε να δούμε μια άστρη μέρα στο ελληνικό ποδόσφαιρο (άλλωστε, όπως είχε πει κάποτε και ο Μπάππης, αν το «κοράκι» γίνει καλύτερο, σημαίνει ότι θα γίνει πιο μαύρο), αφού καμία από τις εμπλεκόμενες πλευρές δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό. Θα ασχοληθούμε όμως με ορισμένες βαριές εκφράσεις που ακούστηκαν και που αποδεικνύουν ότι ο καυγάς για τον ελεγχό της διαιτησίας έχει φτάσει σε σημείο ολικής ρίζης.

Στη συνάντηση που είχαν οι εκπρόσωποι της Super League με την ΕΠΟ, όχι μόνο δεν βρέθηκε η χρυσή τομή αλλά αντίθετα διαιτιστώθηκε απόλυτη διάσταση απόψεων. Ο πρόεδρος της ΕΠΟ Βασιλής Γκαγκάτσης ξεκαθάρισε από την αρχή ότι δεν δίνει την διαιτησία και ότι η μοναδική του παραχώρηση θα είναι να συμμετέχει και ένας εκπρόσωπος από τη Λίγκα στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας (ΚΕΔ) και αυτό αν συμφωνήσει με την εισήγησή του το ΔΣ και η Γενική Συνέλευση της ΕΠΟ. Ο Γκαγκάτσης πέταξε το γάντι στους εκπρόσωπους της Λίγκας κατηγορώντας τους ότι τους ενδιαφέρει να έχουν προέδρο-γλάστρα στην ΚΕΔ και ότι δεν κάνουν τίποτα για να ενισχύσουν τις ομάδες τους: «Αντί να κοιτάτε τις ομάδες σας, που κατρακυλούν στην Ευρώπη, ασχολείστε μόνο με τη διαιτησία. Για να του απαντήσει ο αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Παναθηναϊκός (είναι και μέλος του ΔΣ της ΕΠΟ) τα εξής: «Επειδή πρέπει να το πιστέψουν όλοι πως δεν θέλεις να κάνεις εκλογικά παταχνίδια με τις Ενώσεις (σ.σ. οι τοπικές Ενώσεις των ποδοσφαιρικών σωματείων σε κάθε νομό ψηφίζουν για την ανάδειξη του ΔΣ της ΕΠΟ) ή ότι δεν σου τηλεφωνεί πριν από κάθε ορισμό ο Ψυχομάνης, επιβάλλεται να αποδεχτείς ότι ο ρόλος σου είναι ρυθμιστικός. Δεν ζητάμε τίποτε παραπάνω από το μεριδιού ευθύνης που μας αναλογεί. Αν θέλεις να το κρατήσεις, τότε πως μπορεί να εξηγήσεις τα όσα ακούγονται;».

Σε απλά ελληνικά, σύντροφοι αναγνώστες, ο Γκαγκάτσης κατηγόρησε τους παράγοντες ότι δεν βάζουν το χέρι στην τσέπη για να φτιάξουν ομάδες που να μπορούν να παίζουν ένα υποφερτό ποδόσφαιρο και ότι προσπαθούν να φορτώσουν τις δικές τους ευθύνες για την απάξιωση του ελληνικού ποδοσφαίρου.

ρου στη διαιτησία και την ΕΠΟ και οι παράγοντες του απάντησαν ότι αυτός έχει την κύρια ευθύνη, αφού χρησιμοποιεί τη διαιτησία για να εξασφαλίσει την εκλογή του και να εξυπηρετήσει συμφέροντα. Όσο και αν ακούγεται οιδύμωρο, και οι δυο πλευρές έχουν δίκιο. Η κάθε πλευρά βλέπει τα πράγματα από τη δική της οπτική γωνία και λέει την μισή αλήθεια, όμως για ειμάσια πλευρά με να ψάχνουμε τα πράγματα και στην πίσω όψη του φρεγγαριού δεν υπάρχουν αντιράσεις. Οι δυο απόψεις συνδέονται άρρηκτα με μια κλωστή που λέγεται επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Όπως έχουμε τονίσει αρκετές φορές από τη σήμερη, το επαγγελματικό ποδόσφαιρο δεν έχει καμία σχέση με το άθλημα ποδόσφαιρο, για τον απλούστατο λόγο ότι στο πρώτο σκοπός είναι το κέρδος (και ειδικότερα για το υπανάπτυκτο ελληνικό ποδόσφαιρο), το κέρδος με οποιονδήποτε τρόπο) και στο δεύτερο σκοπός είναι το παταχνίδι και το θέαμα. Εποι, είναι απόλυτα λογικό ο κάθε πλούς εξουσίας να προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το ποδόσφαιρο για να κερδίσει από αυτό. Σύγκρουση συμφερόντων είναι και τίποτα λιγότερο και για εμάς είναι παντελώς αδιάφορο το ποιος θα «κερδίσει», αφού όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα, το ποδόσφαιρο θα βγει χαμένο.

Από την εξέλιξη αυτή σε πιο δύσκολη θέση δεν έχει να βρίσκεται ο Γκαγκάτσης, αφού μένει χωρίς συμμάχους στην κόντρα του με τον Ορφανό. Είναι σε όλους γνωστό, ότι στην ΕΠΟ υπάρχει οικονομικό εμπάργκο από το κράτος, με σκοπό να αναγκαστούν οι τοπικές Ενώσεις να ψηφίσουν εναντίον του Γκαγκάτση, μιας και μόνο έτσι θα δουν το χρώμα του χρήματος. Αν η ΕΠΟ χάσει και τον ελεγχό της διαιτησίας, δεν θα έχει κανένα δυνατό χαρτί για να παζαρέψει με τις τοπικές Ενώσεις και να εξασφαλίσει τη στήριξή τους. Για δύος δεν γνωρίζουν τις διαδικασίες, όποιος έχει τον ελεγχό της διαιτησίας και της ΚΕΔ μπορεί να ελέγχει την διαιτησία και σε τοπικό επίπεδο και συνεπώς μπορεί να παζαρέψει με τους τοπικούς παράγοντες και να εξασφαλίσει τη στήριξή τους. Σε απλά ελληνικά, αν η τοπική Ενώση στηρίζει την ΕΠΟ, τότε από την πλευρά τους οι συνεργάτες της ΕΠΟ θα έχουν το πρώτο λόγο για τις εξελίξεις στη διαιτησία σε τοπικό επίπεδο. Λεφτά δεν έχει να δώσει ο Γκαγκάτσης, αφού δεν δίνει ο Ορφανός, κατά συνέπεια δίνει παροχές σε «ειδίσος» για να εξασφαλίσει την εκλογή του. Στη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

συγκεκριμένη φάση στην πρόεδρος της ΕΠΟ έχει στριμωχήσει άγρια και γ' αυτό παίζει τα ρέστα του. Προς το παρόν δείχνει να κερδίζει χρόνο, αφού το πρωτόθλημα φτάνει στο τέλος του και κανένας δεν θελει να τα χαλάσει με τη διαιτησία, αφού από τις «αποφάσεις» της θα κριθούν πολλά, όμως το καλοκαίρι προμηνύεται ιδιαίτερα θερμό. Επιπλέον, ο Γκαγκάτσης ευεπιπτεί ότι μετά τις εκλογές (οι οποίες, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της στήλης, θα γίνουν στις 27 Μαΐου), ο Ορφανός θα πάψει να είναι υφυπουργός Αθλητισμού και τα πράγματα θα είναι καλύτερα γι' αυτόν.

Στη διαιμάρτηση απόφεσα σε ΕΠΟ και Super League παρενέβη εμμέσως πλην σαφώς ο Ορφανός, ο οποίος στα εγκαίνια των νέων γραφείων της Ομοσπονδίας Διαιτητών Ποδοσφαίρου Ελλάδος (ΟΔΠΕ), η οποία βρίσκεται σε κόντρα με την ΕΠΟ και την ΚΕΔ, μιλήσε για «επιβήτορες του ποδοσφαίρου». Ο Ορφανός προσπαθεί να μαζεύει γύρω του ένα κομμάτι της ελληνικής διαιτησίας, που τη δεδομένη χρονική στιγμή βρίσκεται έξω από τα κέντρα εξουσίας, και μέσω αυτών να χτυπήσει αρχικά την ΚΕΔ και στη συνέχεια την ΕΠΟ. Προς το παρόν, από τη μεριά της Λίγκας δεν δείχνουν διατεθειμένοι να συνεργαστούν με τους διαιτητές που πρόσκεινται στην ΟΔΠΕ (Ντάουλας, Νικάκης Βασιάρας), οι οποίοι δεν έχουν ιδιαίτερο λόγο και ερείσματα στο χώρο της διαιτησίας. Κανένας όμως δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο κάποια στιγμή να υπάρξουν συμμαχίες και λυκαφίλεις για να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, που είναι για τον Ορφανό να φέρει τον Γκαγκάτση και για τη Λίγκα να πάρει στα χέρια της το θέμα της διαιτησίας. Ομορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, που πάει από το κακό στο χειρότερο.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Ο χειρότερος Παναθηναϊκός των τελευταίων χρόνων κατάφερε να πάρει μια μεγάλη νίκη επί του Ολυμπιακού στο Καραϊσκάκη και να θεωρείται πλέον φαβορί για τη δεύτερη θέση. Οι πράσινοι επέλεξαν να παίξουν αμυντικά με σκοπό να μην χάσουν (ο Μουνιόθ γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα ότι με το υλικό που έχει στη διάθεσή του δε μπορεί να κερδίσει παταχνίδι, αλλά μόνο να το «κλέψει», αν τον ευνοήσει και η τύχη) και τελικά κατάφεραν να πάρουν και τη νίκη, αφού εκμεταλλεύτηκαν με τον καλύτερο τρόπο το τραγικό λάθος του

■ ΦΕΝΓΚ ΣΙΑΟΤΚΑΝΓΚ

Δείπνο Δολοφόνων

Συνομωσίες, παράνομοι έρωτες, αυτοκρατορικές διαμάρχες και θεαματικές μάρχες, με φόντο τη μεσαιωνική Κίνα, ιδιού το αγαπημένο θέμα του κινέζικου Χόλιγουντ. Μάλιστα, ο συγκεκριμένος σκηνοθέτης είναι ο εμπορικότερος της χώρας του, με πολλές διακρίσεις. Ετσι λοιπόν, στην ταινία αυτή, που η υπόθεσή της είναι παραλλαγή του σεξτηρικού Αμλετ, θα δείτε μια χοντροκομένη εκδοχή του Αμλετ και όλα τα στοιχεία μιας σύγ-

χρονις υπερπαραγωγής: μεγαλοπρεπή εξωτικά σκηνικά, εντυπωσιακά εφερ και κοστούμια και άφθονο στιλιζάρισμα. Ο ίδιος ο σκηνοθέτης έδωσε τον ακριβέστερο ορισμό για την ταινία του: οπερατικό γουέστερν. Οπως λέει, «μερικοί σκηνοθέτες θέλουν να εκφράσουν βαθιά φιλοσοφικά νοήματα μέσα από τις ταινίες τους. Εγώ πιστεύω ότι οι ταινίες οφείλουν να ψυχαγωγίσουν όλους και όχι μόνο μια ελίτ διανοούμενων». Ολα αυτά για την ταινία «Βανκετ» μεταφράζονται ως εξής: πλούσιο θέαμα και ουσία μηδέν.

■ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Εντουαρτ

Η αλιθηνή ιστορία ενός νεαρού Αλβανού, που διανύοντας όλο μερικούτες έως το φόνο, καταλήγει, όπως σχεδόν ο αθάνατος ντοστογιεφσκικός ήρωας, στην αυτοκάθαρη μέσω της εθελοντικής παράδοσής τους στις Αρχές.

Ενδιαφέρον θέμα, που κινηματογραφείται με επάρκεια από την Αγγελική Αντωνίου, που σαφώς βρίσκεται ανάμεσα στους 5-6 κολύτερους Ελληνες σκηνοθέτες της γενιάς της.

«... και ειδικοί φρουροί - όλοι θα πληρώσετε το αίμα του Ηρακλή»

Ελληνική Ασ.: El Ass

We don't need such education (το τσουνάμι έγινε τσουτσουνάμι μεγάλο)

«KNOW YOUR ENEMY» (Rage against the machine)

Κινήματι και χείρα κίνει (περί βίας)

◆ Ο δάιμων του λαθογραφείου: στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» (03-03-07) ο Περισσός φέρεται ως δράστης διημερίδας όπου τα ροφήματα ήταν προσφορά των Starbucks. Το σωστό είναι ότι τη διημερίδα είχαν διοργανώσει το WWF και η ΜΚΟ Φύση.

◆ Εργαζόμενοι, και χτες (πάλι) ο μήνας είχε εννιά...

◆ Στον τομέα της παιδείας, πάντως, η Ν.Δ. έχει πετεύει την μεταρρύθμιση... (George speaking).

◆ Θυμηθείτε (και) το 1978-79 το ΚΚΕ ήταν ενάντια στις καταλήψεις.

◆ 10 τομές (του ΠΑΣΟΚ) - (Δια)στροφή στην κοινωνία.

◆ Οπα! Να και το επίθετο «ταξική» για την πολιτική της ΝΔ (από μεριάς ΠΑΣΟΚ). Ενώ του ΠΑΣΟΚ τι είναι; Αταξική;

◆ Αφού θέλουν άκρα θα έχουν (με πυροβολισμούς γαρ).

◆ «Διπλός» φόρο μεταβίβασης θα πληρώσουν όσοι βιάζονται» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 02/03/07). Γλώσσα λανθάνουσα ταληθή λέγει...

◆ 2.000 άνεργοι επιδότηση 900 ευρώ το μήνα. Οι υπόλοιποι 450.000 (και βάλε) φάσε σκατά λαέ.

◆ Το βιβλίο είναι έκδοση του μουσείου Μπενάκη. Πουλιέται 100 ευρά. Θέλει να είναι επιστημονικό. Ομως με όσα του καταμαρτυρεί ο Στάντης Αποστολίδης στη Βιβλιοθήκη της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ (02/03/07, σ.σ. 24-25), ουδεμία με το αντικείμενο σχέση έχει (να δεις τι σούχω για μετά, που λέει και ο Little knife...).

◆ Μια χαρά αυτοκίνητο (εξακολουθεί να) είναι το Trabant: ανθεκτικό στο χρόνο και τα τρακαρίσματα.

◆ Αντε πάλι όλος ένας γύρος βυζών (EUROVISION): mastaxou-nix!

◆ Το ΠΑΣΟΚ θέλει να κάνει τομές, η ΝΔ βαθιές τομές, ο Περισσός ακόμα βαθύτερες, ο ΣΥΝ κοινοβούλευτικές, η έξω (από κει) αριστερά «αντίτομές, ωχ πονάει ο κώλος μου!

◆ «Θα πρέπει, επομένως, με την εξειδίκευση που θα γίνει από τα κομματικά επιτελεία, το ΠΑΣΟΚ να αποδειξεί και να πείσει ότι το πρόγραμμά του μπορεί να εφαρμοστεί αμέσως». ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 02/03/07. Πως λέμε «στις 18 σοσιαλισμός».

◆ Γιατί οι μαθητές δεν βγαίνουν στο δρόμο;

◆ Η Δ. Αμνηστία καταγγέλλει το οικονομικό «θάύμα» της Κίνας: μα καλά, η Κίνα δεν είναι σοσιαλιστική;

◆ Σταθερή η διαφήμιση του ΜΗΝΑΝ στην 17η σελίδα της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ...

◆ Διαφωτιστικότατο για τον «πνευματικό» ρόλο των παπάδων το άρθρο της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, 04/03/07 (μονή Τοπλού, Σητεία Κρήτης, κάτοχος 40.000 στρεμμάτων γης εκ των οποίων 25.000 «πάνε» για τουριστική επένδυση 1,2 δισ. ευρώ. «Θου κύριε φυλακήν τω στόματί μου»....).

◆ Πώς, ρωτάω, πώς μπορούν να ζήσουν τα στελέχη εταιριών όταν οι μηνιαίες απολαβές τους κυμαίνονται από 4.719 μέχρι 13.485 ευρώ; (Πεινάνε οι άνθρωποι). Σωστά η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ τους χαρακτηρίζει ως μισθούς βαρέων βαρών. Γιατί εμείς οι «φάε σκατά λαέ» είμαστε της κατηγορίας φτερού.

◆ «Πριν από μερικές βδομάδες οι επικεφαλής του Kohlberg Kravis Roberts (ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια) προχώρησαν στην εξαγορά του Laureate Education που εδρεύει στη Βαλτιμόρη. Στην ιστοσελίδα του το Laureate Educa-

tion αυτοδιαφημίζεται ως «ο μεγαλύτερος πάροχος ανώτατης εκπαίδευσης στον πλανήτη», με παρουσία σε 15 χώρες εξυπηρετώντας 240.000 σπουδαστές, που βέβαια καλούνται να πληρώσουν τα πάντων. Να, γιατί κωλοκόβονται διάφοροι για επίσπευση των «μη κρατικών πανεπιστημάτων»...

◆ Ενδιαφέρουσα η σελίδα της Βασιλωνίας με θέμα «Η αντιψυχιατρική στον κινηματογράφο».

◆ Αναζητείστε και δείτε Χάνεκε και Τίκιβερ (την Τετάρτη 07/03/07 το MEGA πρόβαλε την ταινία του Τίκιβερ «HEAVEN»).

◆ Προσφέρουμε δωρεάν μαθήματα ογγλικής στον Τηλέπαθο του PIZOSΠΑΣΤΗ (02/03/07) που ονομάζει τον Bush Τάμπλογιου (εννοώντας βέβαια double u). Να τον χαίρονται...

◆ Κοτάρχρηση φαρμάκων με ναρκωτικές ουσίες: Επιτέλους! Η αλήθεια!

◆ Τελικά ο Περισσός το ψήφισε το ωράριο των νοσοκομειακών γιατρών. Γιατί διαμαρτύρεται το ΠΑΜΕ Υγείας-Πρόνοιας περί γκαιμπελισμών της ΑΥΓΗΣ; (ΠΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 02/03/07).

◆ Τελικά «δεν μπόρεσε» η ΕΣΑΚ (Περισσός) στο σωματείο μισθωτών τεχνικών.

◆ Με ουδέτερο ύφος «προσπαθεί» να παρουσιάσει την Κίνα ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ (αλλά η χαρά δεν τον αφήνει να κρυφτεί).

◆ «Τυχοδιωκτικές ενέργειες» ήταν η (επιβαλλόμενη) απάντηση των φοιτητών στη Νομική, στα καθηγήτρια της ΔΑΠ σύμφωνα με ανακοίνωση της Πανεπιστημιού Ιωαννίνων όπου διαβεβαιώνει ότι «θα δώσουν και τη μάχη της αναπλήρωσης της "χαμένης" λόγω κινητοποίησεων εκπαιδευτικής διαδικασίας στο ακέραιο, χωρίς να υπολογίζουν τις προσωπικές θυσίες που θα απαιτηθούν (αργίες, διακοπές Πάσχα, διακοπές καλοκαιριού»; Το ότι δημοσιεύεται στο Ριζοσπάστη μας λέει διάφορα...

◆ Είχε δίκιο ο Παύλος Σιδηρόπουλος όταν έλεγε για τα ναρκωτικά: μου μιλάτε για τα νόμιμα ή τα παράνομα; (απ' αφορμή σημείωμα της Κατερίνας Μάτσα στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 02/03/07).

◆ Γενική Πολιτική Απεργία: έλα ντε, πούντη;

◆ Και μια... έγκυρη φωνή για το φοιτητικό κίνημα: «Διά τις καταλήψεις σχολείων και πανεπιστημίων, ως και την φθοράν και ετέρας ασχημίας, δεν ευθύνονται κατά κύριον λόγον οι νέοι αλλά οι

κυβερνήσεις που κατήργησαν τον σεβασμόν, την πειθαρχίαν και την αγάπην προς τον πλησίον τους. Από έτη οδηγούν την νεότητα εις την αθεϊαν, ειδωλολατρίαν και την αμαρτίαν». (Περιοδικό Αγιος Αγαθόγγελος Εσφριγμενίτης - μαρτυρία αγωνιζόμενης ορθοδοξίας αγιορειών μονοχών, Γενάρης-Φεβράρης 2007). Σκετη... ΟΑΚΚΕ!

◆ Το μόνο που δεν αναφέρει (πονηρά σκεπτόμενη) η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, 02/03/07) για την επιδότηση ανέργων σε περιοχές και κλάδους υψηλής ανεργίας είναι ο αριθμός των ανέργων που καλύπτει το σχετικό πρόγραμμα.

◆ Ούτε λέξη για το φοιτητικό κίνημα (από πέρσι) τα διάφορα έντυπα των φροντιστηρίων και λοιπών της ιδιωτικής πρωτοβουλίας...

◆ Θυμάστε τη «Σοσιαλιστική Προσποτική»; Ανακάλυψε (μετά από χρόνια) και διοκηρύζει: «Καμιά αυταπάτη - από τις βουλευτικές εκλογές να μην περιμένουμε τίποτα» (καλά, μιλάμε, ξυπνήσανε οι γίγαντες...). Ομως έχει και άλλα ωραία το σχετικό φύλλο (Μάρτης 2007). Απευθύνεται προς «τα μέλη της οργάνωσης 17 Νοέμβρη» ρωτώντας: «Αυτοί που εσείς εκτελέστατε: σε ποιο δικαστήριο τους απαγγέλθηκε το κατηγορητήριο; Σε ποιο δικαστήριο απολογήθηκαν; Ποιος εξέλεξε τους δικαστές τους; Και με ποιους νόμους δικάστηκαν»; Ενας ιδιότυπος αυτισμός, που γράφει στα παπάρια του τα έκτακτα στρατοδικεία του Κορυδαλλού, τα δημοκρατικά και λοιπά δικαιώματα και στέκεται απόμακρα από την κίνηση στην κοινωνία ως κήνοσορας.

◆ Προσέξτε τι είπε ο Αλογοσκούφης για το ασφαλιστικό: «Θα επιδιωχθεί η ευρύτερη δυνατή πολιτική συναίνεσης».

◆ «Ποιος στάθηκε ο καλύτερος σύμμαχος του Τζ. Μπους; Μα ο Οσάμια Μπιν Λάντεν. Εάν δεν υπήρχε ο δεύτερος, δεν θα είχε επανεκλεγει ο πρώτος». Δεν σας θυμίζει Τηλέπαθο και Μπογιόπουλο από ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ; Και όμως: είναι ο Στ. Δάνδολος (ΒΡΑΔΥΝΗ, 05/03/07). Πασιφανείς οι ομοιότητες στη βαθιά ανάλυση...

◆ Απαντούμε στο ΠΑΣΟΚ, με πράξεις υπέρ του πολίτη, λέει ο Αλογοσκούφης. (Αυτές τις ασεμνες- πράξεις φιβόμαστε).

◆ Αριστερά οι σχέσεις Ντόρας- Πρωθυπουργού: στο ίδιο χαράκωμα, χαράκιρι...

◆ Ρεκόρ απορροφήσεων κοινωνικών πόρων αναμένονται το 2007 (λαμόγια, ετοιμαστείτε!). Βασιλης

◆ Δίκαιη κοινωνία - Ηθική Ελλάδα - Δυνατή Ελλάδα (ΠΑΣΟΚ)

Για τη «δίκαιη κοινωνία» τα πρόγματα είναι εύκολα. Κάνει το ΠΑΣΟΚ τη σύνταξη από τρεις κι εξήντα, τρεις κι εξηνταένα και καθάρισε. Θα μου πείτε, γιατί δεν το 'κανε τόσα χρόνια! Ε, το έχασε. Για

■ Μάτωσαν πάλι την πορεία

Η νίκη θα είναι των φοιτητών

Εκτόνως εξήντα καλοταϊσμένα παχύδερμα ψήφιζαν το νόμο-πλαίσιο στη Βουλή, περικυλωμένοι από ένα παλλόμενο από οργή πλήθος φοιτητών, που μάταια προσπαθούσαν να κάνουν ζάφτι οι «πραίτορες» του Πολύδωρα. Αυτή ήταν η εικόνα το απόγευμα της Πέμπτης, που ο κυβερνητικός λόχος μόνος του (η αντιπολίτευση αναγάστηκε να αποχωρήσει, κάτω από την πίεση του κινήματος) ψήφιζε το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου και του Καραμανλή.

Η συμμετοχή σ' αυτό το πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο (παμφοιτητικό θα έπρεπε να το πούμε, γιατί οι υπόλοιποι ήταν και πάλι «φιλική συμμετοχή») ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Το προηγούμενο πανελλαδικό συλλαλητήριο, που καταγράφηκε σαν το μεγαλύτερο της τελευταίας δεκαπενταετίας, έμοιαζε πολύ μικρό μπροστά σε τούτο. Ένα ορμητικό ανθρώπινο ποτάμι απλώθηκε από τη Φιλελλήνων μέχρι την Ομόνοια. Η οργή ήταν διάχυτη, η θέληση για ανυποχώρητο αγώνα μέχρι τη νίκη διατρανώνοταν στα συνθήματα. Πόσος κόσμος ήταν κανένας δε μπορεί να υπολογίσει με ακρίβεια. Γιατί ήταν πολλοί οι διαδηλωτές που δεν κατάφεραν να φτάσουν στο Σύνταγμα. Με τους μετριοπαθέστερους υπολογισμούς, πάντως, ο κόσμος ξεπερνούσε τις 50.000.

Οταν το μπλοκ του Πολυτεχνείου, που προπορεύεται σε όλες τις πορείες, έφτασε στη γωνία Βασ. Σοφίας και Αμαλίας, στα λουλουδάδικα έξω από τη Βουλή, έστριψε και βάδισε αποφασιστικά ενάντια στους μπάτσους. Τα πρώτα δακρυγόνα έπεισαν, το μπλοκ έκανε πίσω. Την ίδια στιγμή σε άλλο σημείο της πορείας άρχισε σκληρή μάχη. «Εφυγαν» μολότοφ, πέτρες,

καδρόνια πάνω στους μπάτσους που είχαν ζώσει ασφυκτικά το Σύνταγμα. Το μπάτραζ χημικών που ακολούθησε δεν έγινε προηγούμενο στις πορείες των τελευταίων χρόνων. Οι μπάτσοι προσπάθησαν να διαλύσουν την πορεία, όμως το μόνο που κατάφεραν ήταν να την κόψουν σε τρία τεράστια κομμάτια και

να έχουν να αντιμετωπίσουν πολλές εστίες. Οι «περιφρουρήσεις» δεν μπορούσαν πια να κρατήσουν τον κόσμο. Από τα μπλοκ «έφευγαν» καδρόνια, πέτρες, μπουκάλια με νερό, ότι έγινε ο καθένας πρόχειρο. Ανάφτηκαν φωτιές σε κάδους, στήθηκαν μερικά αδύναμα οδιοφράγματα, το μέτωπο απλώθηκε σε όλη

■ Εν ψυχρώ πυροβόλησε ο μπάτσος

Μετά και την προβολή βίντεο από τα κανάλια, διαλύθηκε όλη η παροπληροφόρηση που σκόπιμα υπήρξε από πλευράς αυτονομίας και Πολύδωρα: καμιά απειλή δεν δέχτηκε ο ειδικός φρουρός του υπουργείου Αγιασού που πυροβόλησε εν ψυχρώ στο Σύνταγμα, στη διάρκεια της φοιτητικής διαδήλωσης. Ούτε μολότοφ έπεισαν, ούτε πέτρες, ούτε καμιά καγκελόπορτα παραβιάστηκε. Δυο τζαμάκια ενός καφειστού έσπασαν όλα και ο τύπος, χωρίς κανένας να τον έχει δει, χωρίς κανένας να τον έχει απειλήσει, βγήκε έξω και άρχισε να ρίχνει με το πιστόλι.

Γιατί άραγε δεν έσπασε σύντομα, μετά τη δημοσιοποίηση του βίντεο; Δεν είχαμε και εν προκειμένω μια ακόμα «υπόθεση ζαρφνιέρω», μετά την προκλητική κάλυψη της ηγεσίας της ΕΛΑΣ και «κώκλων» του υπουργείου (δηλαδή του ίδιου του Πολύδωρα), που μίλησαν για «εποιγγελματική συμπεριφορά» του μπάτσου, που «πυροβόλησε στον αέρα, επειδή αντιμετώπιζε κίνδυνο για τη ζωή του»; Και όμως, το τεράστιο αυτό ζήτημα πέρασε σχεδόν στο ντούκου. Ούτε τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν ιδιαίτερα, ούτε τα κόμματα. Γιατί; Γιατί εδώ έχουμε κίνημα και όχι ένα δάπεδο. Κίνημα που διεκδικεί στους δρόμους και που αποτελεί σήμερα απειλή για την κοινωνική σταθερότητα του συστήματος. Κίνημα που προσπαθούν να το απομονώσουν από την «κοινή γνώμη», δηλαδή από την πολιτικοποιημένη μάζα των εργαζόμενων. Δεν ήθελαν, λοιπόν, σε καμιά περίπτωση να αναδείξουν αυτό το κίνημα και να του επιπρέψουν να συγκεντρώσει την καθολική συμπάθεια.

την περιοχή του Συντάγματος. Υπήρξαν στιγμές που οι ΜΑΤΑδες τα χρειάστηκαν μπροστά στον καταγισμό από πέτρες.

Ταυτόχρονα, οι μπάτσοι άρπαζαν κόσμο στο σωρό. Τους περισσότερους τους συνέλαβαν έξω από τα λουλουδάδικα, όταν αιφνιδιαστικά και ενώ η σύγκρουση είχε σταματήσει, άρχισαν να πετούν χημικά σε ένα μεγάλο μπλοκ της πορείας, που είχε ανασυγκροτηθεί στους στύλους του Ολυμπίου Διός και βάδιζε με κατεύθυνση προς τα Προπύλαια. Περικύλωσαν μια μεγάλη ομάδα διαδηλωτών, οι οποίοι πνιγμένοι από τα χημικά δεν έβλεπαν μπροστά τους. Εκαναν κλοιό και άρχισαν να χτυπούν άγρια με τα γκλομπ. Οσοι έπεισαν κάτω χτυπημένοι στη συνέχεια συνελήφθησαν. Γλίτωσαν τα χειρότερα γιατί ήταν εκεί οι κάμερες.

Μέχρι την ώρα που έκλεινε η ύλη μας περίπου 50 φοιτητές είχαν μεταφερθεί στη ΓΑΔΑ. Απ' αυτούς 11 είχαν ήδη καταστεί κατηγορούμενοι. Ενδεχομένως αργότερα ο κατάλογος να μεγαλώσε, ενώ οι μπάτσοι ζήτησαν και την υπόθεση ανέλαβε εισαγγελέας Εφετών (λες και είχαν συλλάβει τη 17!). Πάρα πολλοί ήταν οι τραυματίες. Δώδεκα είχαν νοσηλευτεί επίσημα σε νοσοκομεία, ενώ οι περισσότεροι περιποιήθηκαν τα τραύματα μόνο τους (υπήρχε και ο φόβος της σύλληψης, βλέπετε).

Η κυβέρνηση του ιμεσαίου χώρου» έδειξε για μια ακόμη φορά το άγριο κατασταλτικό της πρόσωπο. Υπολόγισε, όμως, και πάλι χωρίς τον ξενοδόχο. Νόμισε ότι ματώνοντας μια ακόμα πορεία θα στείλει τους φοιτητές στα σπίτια τους. Το μόνο που πέτυχε είναι να φρουντώσει την οργή και το πείσμα τους.

Πίσω από τον καπνό

Οποιος παρακολουθεί τις ειδήσεις από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα έχει μείνει με την εντύπωση ότι στην εαρινή σύνοδο κορυφής της ΕΕ, που έγινε χτες και προχές στις Βρυξέλλες, το βασικό θέμα συζήτησης ήταν η πρόταση της γερμανικής συμφωνίας για συμφωνία περιορισμού της εκπομπής των ρύπων κατά 20% μέχρι το 2020. Η προπαγάνδα δούλεψε καλά, με στόχο να πιστέψουν οι λαοί της Ευρωπαϊκής πας οι πηγέτες των κρατών τους αγωνιούν για την καταστροφή του περιβάλλοντος και προσπαθούν να επιβραδύνουν τους ρυθμούς αυτής της καταστροφής.

Η ένσταση, βέβαια, είναι εύκολη. Ποιος καταστρέφει το περιβάλλον; Οι καπιταλιστές με τις επιχειρήσεις τους και τα προϊόντα που παράγουν. Οταν τα κράτη λειτουργούν ως υποστηρικτικές υπηρεσίες των επιχειρήσεων, όταν στην προμετωπίδα της ΕΕ γράφει «στόχος η παγκόσμια πηγεμονία του ευρωπαϊκού κεφαλαιου», ποιον κοροϊδεύουν με την περιβαλλοντική ευαισθησία τους; Δεν είναι γνωστό ότι η λήψη μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος θεωρείται αντιπαραγωγική, διότι μειώνει την ανταγωνιστικότητα;

Πέρα απ' αυτή την ένσταση, όμως, έμειναν κρυφά από τους εργαζόμενους τα κύρια θέματα της ατζέντας των «25». Οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες ήταν το φανταχτέρ περιτύλιγμα για ένα πακέτο αποφάσεων που αποσκοπούν να δώσουν ώθηση στη στρατηγική της Λισανθόνας. Στη στρατηγική που στηρίζεται σε ένα απλό δόγμα: Πρέπει να απλωθεί παντού ο εργασιακός Μεσαίωνας, ώστε να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου.

«Τα κράτη-μέλη είναι αποφασισμένα να αξιοποιήσουν πλήρως τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης για να ενισχύσουν τη δυναμική των μεταρρυθμίσεων και έτσι να ενισχυθεί η θέση της ΕΕ στο διεθνή ανταγωνισμό», αναφέρεται στο σχέδιο συμπερασμάτων της γερμανικής προεδρίας. Εκεί που οι εργαζόμενοι θα περιμέναν μια κατεύθυνση χαλάρωσης της σκληρότητας δημοσιονομικής και εργασιακής πολιτικής, λόγω της σχετικής βελτίωσης των ρυθμών ανάπτυξης, οι πολιτικοί πηγέτες αποφασίζουν ένταση αυτών των πολιτικών, ώστε τη θετική οικονομική συγκυρία να την εκμεταλλευτεί μόνο το κεφάλαιο. Τα κράτη-μέλη καλούνται «να εντείνουν τις προσπάθειές τους για δομικές μεταρρυθμίσεις και συμμόρφωση των προϋπολογισμών με το αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας». Μία απ' αυτές τις δομικές μεταρρυθμίσεις είναι η «αναμόρφωση των συνταξιοδοτικών συστημάτων και συστημάτων υγείας». Περιβελτημένη με το κύρος της απόφασης των πηγετών των «25», η Κομισιόν θα παρουσιάσει το φθινόπωρο έκθεση με λεπτομερείς οδηγίες για κάθε κράτος-μέλος (η τακτική του γενικού κανόνα εγκαταλείπεται και σ' αυτόν τον τομέα το σύστημα γίνεται απόλυτα συγκεντρωτικό). Με βάση την έκθεση της Κομισιόν, οι εθνικές κυβερνήσεις θα καταστρώσουν υποχρεωτικά εκθέσεις-σχέδιο και θα ελέγχονται από την υπερκυβέρνηση των Βρυξελλών για την πορεία εφαρμογής τους.

Η συμφωνία πάνω σ' αυτά τα ζητήματα θεωρούνταν δεδομένη και οι «25» θα τα «ξεπέταγαν» χωρίς πολλές συζητήσεις. Για να καθίσουν μετά και να συζητήσουν όχι για τη μείωση της εκπομπής των ρύπων, αλλά για τη θέση που θα πάρουν έναντι της αμερικανικής «αντιπυραυλικής ασπίδας» στην ανατολική Ευρώπη.